

అర్యా,

మీరు వ్రాసిన బ్రహ్మంగారి చరిత్రకు చాలా సంపించితిని.
భవత్కవిత్వము రసోత్తరమి గాను శ్లాఘాపాత్రముగానున్నది. ఏతద్గ్రంథ
నిషయమై నాబుద్ధి పూర్వకముగా నన్యదభిప్రాయము పంపుకుందును.

శ్రీమంజున ప్రార్థితుడ,
కన్నకంటి ప్రభులింగాచారి.

ప్రథమాంకమున.

- 1 బ్రహ్మ
- 2 విష్ణుమూర్తి
- 3 యీశ్వరుడు
- 4 లక్ష్మీ సేవి
- 5 భూమి
- 6 నారదుడు
- 7 బ్రహ్మముగారు
- 8 వేంకటరెడ్డి—శిద్ద
- 9 వీరభద్రుడు

ద్వితీయాంకమున.

- 1 వేంకటరెడ్డి
- 2 వేంకటరెడ్డి తల్లిదండ్రులు
- 3 యోగిని
- 4 బ్రహ్మముగారు
- 5 గోవిందమ్మగారు
- 6 యేకాంబరయోగి
- 7 వటుడు
- 8 యోగిని

తృతీయాంకమున.

- 1 శిద్ద
- 2 మల్లయ్య
- 3 బ్రహ్మముగారు
- 4 గోవిందమ్మగారు
- 5 యీశ్వరమ్మగారు
- 6 గోవిందయ్యగారు
- 7 పోతులూరయ్యగారు

8 యేకాంబరయోగి

- 9 వీరుసాహెబు
- 10 ఆదంబి

చతుర్థాంకమున.

- 1 పోతులూరయ్య
- 2 బ్రహ్మముగారు
- 3 శిద్ద
- 4 భటుడు
- 5 గోవిందయ్య
- 6 గోవిందమ్మ
- 7 యీశ్వరమ్మ
- 8 యేకాంబరయోగి
- 9 కుష్టువ్యాధిగలబ్రాహ్మణుడు
- 10 యోగిని భార్య

పంచమాంకము.

- 1 బ్రాహ్మణులు
- 2 శిద్ద
- 3 బ్రహ్మముగారు
- 4 నబోబు
- 5 వీరుసాహెబు
- 6 యీశ్వరమ్మ
- 7 పోతులూరయ్య
- 8 గోవిందయ్య
- 9 యాయన భార్య
- 10 గోవిందమ్మ
- 11 యేకాంబరయోగి
- 12 అన్నాజి
- 13 అప్పాజి

క వి స్తు తి.

చ॥ జుగధిని సంభవించిన వి • పంబును కంఠమునన్ ధరించియా,
కిలువలరేనినిన్ తలను • గన్నడదాల్చిన శంభుభాతినా
దోసియు బొల్బనట్టి కడు+త్రివపు దోషమాలుండెనేని మీ
తలపులలోన నుంచి సుకృతంబుల వెల్లడి నేయ మొక్కెదన్॥

గు రు స్తు తి.

మ॥ వగపీస్సాటి కుంబుధేందు కళేత • వ్యాపారకూపార శం
కరుధ్య నైకపరాయణాత్మ పర రక్షా లోకనాభ్యుంసు నన్
గరుణన్ సత్కవితా ప్రకల్పకునిగా+గన్ జీసి+దీపించు మ
ద్గురుకోటిశ్వర శర్మ నెన్నెద మదిన్+గోరె-ల్పసాదించగన్ ॥

ఆత్మబోధను జేయబడిన గురుస్తుతి.

కం॥ గురుత్వయాత్మ సుబోధను
సరిగను బోధించి నాకు • సద్గతి నొపెన్
స్థిరము శనగ పాట్వీరమ
నరనర లేకుండ గొల్తు • నాత్మభక్తిన్॥

శ్రీ రస్తు.
శ్రీవిరాట్పరబ్రహ్మజ్ఞానము.

శ్రీ విరాట్ప్రహ్మజ్ఞానం దము.

ప్రథమాంకము.

కా॥ శ్రీ రంజిల్లు ప్రపంచమంతయునుతా + సృష్టించి చాతుర్ముఖా
కారాయంచన తోలుబొమ్మల విధం + బాకించు బ్రహ్మాంబు సే
డిరాత్రి తననాయకంబును వద + ర్శింపక ప్రయత్నించెనో
ధీరాగ్రేసరులారగాంచి ప్రమదాధీనాత్ములై మించరే॥ 1

(సూత్రధారి తెరవైపుజూచి)

మా—నటీనటీ త్వరితగా రావదియేమి నీ యలంకారము పూర్తికాలేదా
నటి—తెరలోనే యుండి తీవరించెడవేల॥

గీ॥ పురుషులే యలంకారము + బూసకున్న
యేమి యనరేమి యదిబని + యేమి యండ్రు
శ్రీ లలంకారమున సదా + జెలగకున్న
యడ్డెతనమండ్రు పతియెడ తెడ్డమండ్రు॥ 2

సూ—(రాద్రముతో) ఆ ఆ యేమది నాటకాలోకనాయకచిత్తులై
చప్పట్లుతో తివరించు సభాస్థారుల తీవ్రంబునకే నోర్వజాలక

నిన్ను తీవరించినందులకు త్వరగా రాకపోవుటయే గాక యడ
తెడ్డ మనుచుంటివా॥

నటి— నే ననుటకాదు కాదు కోపింపకుడు॥

సూ— ఎవ్వరనుట॥

నటి— మీ రనుటయే॥

సూ— యెట్లు

(తెరవెలుపలు ప్రవేశించి).

నటి— నీవు సరియైన యలంకారమును జూపి భాస్థారుల మనంబు
రంజింపజేయక యడతెడ్డమున బ్రవర్తించుచుంటివా యని నన్ను
గద్దింతురేమో యను యలంకున పూర్ణాంకృతనై వచ్చు
టలో కొంత యాలస్య మైనది కుమింపుడు (అని నమస్కరించును.)

సూ— టాటి యిదియేమి నాటకంబని యలంకారము జేయుచుంటివి?

నటి— నాధా యేనాటకంబైనను శృంగారన మిసుమంతైనను జూప
కున్న సభాస్థారుల రంజింప జేయుట దుస్సరంబుగదా॥

సూ— అవునొను రా॥

శ్రీ వీర బ్రహ్మ నందము.

గీ॥ భక్తిరసమైన శృంగార పటిమలేక

భ్రాంతిపూర్వుల రంజింపబడదు నీదు

మేల్మీ బంగారు నగయైన మెచ్చునటుల

పటిక నార్చక యుసిగిన ప్రాశ్నిగనున॥

3

నటి॥ నాధా యీనాటకము భక్తిరస ప్రధానముగా గ్రాలునదియా!

యీ నాటకము పేరెయ్యది॥

సూ— కామనీమణి యింతవరకీ నాటకాభిధానంబే యెరుంగవా॥

కా॥ శ్రీ రంజిల్లు ప్రపంచ మంతయును తా సృష్టించి చాతుర్యుడౌ

రౌరా యంచనతోలు బొమ్మల విధంబొసించు తద్రహ్మమా

కారం బుద్ధతి దాల్చివచ్చి పరసౌఖ్య కర్షుడౌ పోతులూ

ద్వీరబ్రహ్మముగారి నాటకము తంస్విదీని నామంబునా॥

4

నటి—అహా మనోనాయకా యామహానుభావునిచరిత్ర కొంచెము చెవుల
కింపుగా వినుపించెదవా॥

నూ—చెవుల కింపుగా వినుపించుట యేటికి నేతానందముగా నాటక
మునే జూచెదవులే॥

భూదేవి—॥(తెరలో)

మ॥ గిరులన్ మోసితి వృక్షజాలమును శక్తి మోసి సింధువజ్రం
బరయన్ మోసితి సప్తవార్ధులననా • యాసంబుగా మోసితిన్
దురితాచారపరాత్ము గర్వితమతిన్ • దుర్మార్గునిన్ మోయగా
బరువైతోచె నికెందరో గలరె నాబ్బయెట్లనీ మోయుటల్. 5
నటి—(అలకించి) ప్రాణవల్లభా యెవరో యొక సాధ్వీమత్తెల్ల దీనారావ
మొనర్చుచున్నయది త్వరగా బోవుదము. ఈ నాటకమా
ప్రాసిన కవి యెవరు ?

నూ—(అలోచించి).

క॥ సుగుణుడు త్తముడు పా

ల్లుగు దేవబ్రహ్మనుకవి • లాక్షణికుండున్

జగతిన్ బాబ్బయ సుబ్బమ

కగణిత యశులైన పుత్రు • లందగ్రజుడు॥

6

నటి—ప్రియుడా యీ కవి యిదివరలో యేవియైననూ వ్రాసి
యుండెనా॥

నూ—యెందుకు వ్రాయలేదు ! ప్రపథమమున పుమామహేశ్వర శతక
మును ద్వితీయమున బ్రహ్మశ్రీ హేమూరి చంద్రయ్యగారి జేష్ఠ
పుంతుండును పట్కర్మ నిరీతుండును ఆశ్మబోధాతీతుండును
రాజ యోగానందుండును యీ కవి బంధుండును ఆస్థమి
త్రుండును నగు వేల్పురి వీరబ్రహ్మముగారి ప్రేరేపణచే వ్యభి
చార చరితావహాన్యార్థ శతకమును తృతీయమున వీరి ప్రోత్సా
హముననే యీనాటకమున్నూ రచించెను.

(తెరలో భూదేవి)

మ॥ మునులన్ ధూరుట నిత్యకృత్యములకై • పురైల్వగల్పన్ విలో

కనము సల్పుట జ్ఞానము విడచి ము • క్తాభోగనోద్యోగమే
కనకంబంచు దలంచి మత్తిలుట యిం • కన్ చాల పాపంబు నీ

జనులన్ గల్గె భరింపజాల పరమే • శాభారమున్ దీర్చవే ॥ 7

నూ— (అరికించి) • కాంతామణీ యెవరో యొక మహాత్మురాలు దీనా
లాపములతో వచ్చుచున్నది. మన మిటనుండక వివ్రదము
పద. (అవనికపడును, నిష్క్రమింతురు.)

నైకుంఠం— (ప్రథమాంకము.) 1 బ్రహ్మ 2 విష్ణు 3 లక్ష్మీ 4 యీ
శ్వరుడు కూర్చొని నుండగా భూదేవి ప్రవేశించును. (అందరు
తేతురు.)

లక్ష్మీ— (భూదేవిని గౌరవించుకొని) అంభా! యెన్ని దినంబుల కిట కే
తేంచితివి. యిప్పుడికి తీరినదా! (అని యొకవీధిపై పై కూర్చుండ
పెట్టి నమస్కరించును.) (అందరు కూర్చుండును.)

భూ—(సుఖభవ యని దీవించి) (సరసన కూర్చుండబెట్టుకొని) అమ్మా
యీ! యేనిటకు రావేదని నన్ను నిష్ఠురిము లాడుచుంటివా!
అయ్యో! నాకెక్కడ తీరిక.

నీ॥ జీవరాసులకెల్ల • జీవనాధారమా

ఫలసత్యముల నిడు • పనియు గలదు

రోగబాలంబుల • బాగుజేకొనియెడ

పరమక్రియల నిడు • పనియుగలదు

భూషణాంకార • పూర్తికై నవరత్న

గనులను గట్టించు • పనియుగలదు

జగమున కాథార • చరిత్రనై సర్వమున్

భరియించి మోసెడు • పనియుగలదు

గీ॥ గాని యీపను లెన్నెని • కష్టమిడవు

దుర్మదాంధుల మోసెడు • దుర్లభంబు

పని యొకటి వచ్చుటకు వీ • లుపడగనీక

యేడుపించుచు నున్నది • కేమిసేతు!

(అని దుఃఖముతో కూర్చుండును.)

లక్ష్మీ— భూదేవతా! యేలదుఃఖంచెదవు దుఃఖంపకుము॥

విష్ణు— ధరణీదేవతా! పూర్వము క్రూరదానవ ప్రళయములు మునుప
వలన విని, మహారోషోద్దీప్తిహాసనండునయి.

మ॥ పదియాకారముల భరించి దురిత • వ్యాపారుల దృంచి భా
స్వదలంకారముగా సురల్మునులు క్షౌ • వర్ధిల్లగావించి భూ
రిదయ భక్తు నిష్పశిద్ధుల ప్రవ • ర్ధిల్ల కటూక్షించి స
ముదముప్పంగ చరించి నట్టి వింస • త్పుణ్యండు నేనుండనే॥ 9

నూ— భయపడకుము కొంచెముట విశ్రమింపుము. (యీశ్వరునిజూచి)
మహాత్మా యిందు కేమి సదుపాయము.

యీ— వరాత్పరా యిందుకు సదుపాయమా?

మ॥ చతురత్వంబుగ జీవరాసులునుదం • చత్వీర్తి సృష్టించి యే
గతి యెవ్వనికి యెట్టికర్మము గలుం • గె నొప్ప తావ్రాయు సం
గతి తానేగ్రహించి దుష్టముల శి • క్షాపాత్రుల జేసెన
మృతి వర్ధిల్లు నట్లు జేయుటకు బ్ర • హ్మన్నంప యోగ్యంబగుట

విష్ణు—మహాత్మా! మంచినంగతి వచించితివి. (బ్రహ్మనుజూచి) తనయూ
యీపని దీర్చుభారము నీయందే స్థిరపరచితిని.

బ్రహ్మ— తండ్రీ! అటులే.

విష్ణు— కుమారా భూలోకంబున కేగివుత్తమాస్వయోచ్ఛిష్టండువై అల్లా
పల్లె వీరభద్రునకు శిష్యుండవై నారదమంత్రోపదేశుండవై సర్వ
శాస్త్రపారంగతుండవై తత్పార్థముచే దుర్మార్గుల మోక్షమార్గుల
గా నొనర్చుచూ యీ కుమారదేవి భారంబెల్లను దీర్చి రావల
యును. శివ కేశవులమైన మేమెల్లప్పుడు నీకు సహాయభూతులై
దర్శన మిచ్చుచుండెదము. యిదియే మాయాజ్ఞ.

బ్రహ్మ—చిత్తము.

భూ— నాయనా! నాభారము దీర్చగలవా లేదా?

బ్ర— సంశయింపకుము.

మ॥ త్రిపురంబుల్ దునుమాడు దేవుడను ధా • త్రిభారముల దీర్చగా
యెపు డేరూపము దాబ్బగావలయునో • యెవ్వని శిక్షించితే

యువయోగం బిలగల్గునో యెరిగి • సద్యక్షేక్ ప్రవర్తించు వే
దవరుం డేవనిదీర్ప నన్ననుచు లో • దర్శింపకోయమ్మరో! 11

నూ—యూశివ కేశవులే నాకు సహాయులై కార్యము నెరవేర్చెదరు
సమ్ముము.

భూ—నాయనా యిప్పటికి బ్రతికితిని. సృష్టిస్థితిలయాధికారులగు మూర్తి
శ్రేయం బేకీభవించిన కాని కార్యముండునా! (యీశ్వరునిజూచి)
మహాత్మా నన్ననుగ్రహించి తమ రభయ హస్తము నిండు.
బోయెడ.

నూ—ధరాదేవీ!

ఉ॥ యేటికి సంశయంబు వగ • వేటికి దాల్చుము తాత్పర్యమిం
కేటికి బొమ్ము నేన్విధి ధృ • శౌంధగుడున్ దగునేడు నేడిదే
ధాటిగయించి నారము: ము • దంబలరారత్వదీయ భారమున్
సూటిగదీర్చువూనిక నిక • జూడుమిదే యభయంబు తేల్లరో.
(అందరు నిష్క్రమింతురు తొర బడును.)

(నారద ప్రవేశము.)

మానిసీవృత్తం

సాగసంభవు సజ్జనకుండవు సంస్కరియించెద సత్యముగా
మారునితండ్రివి మామకసద్మహిమప్రదనీయుడ మాధవనా
నేరములెన్నకు నిన్నదినమొద నీరజులొచన నిక్కమ:గా
నిరసభావము నీకడలేదని నిన్నుచలంతుము సీత్యరులున్ 13
(అలోచన నభినయించి) యేమిది నేరాడఁచుకొన్నపుర మిదియే

నాయేమి? అపును యెందుకుగాదు. యీపుర బహిరంగమున

ఉ॥ కాలభయంకరుండు విష • కంఠుడు రుద్రుడు దక్షయజ్ఞ శి
క్షాల్ తాస్పదుండు యఘ • సంచయ దుర్గదవాసలుండు గం
గాలహరీధరుండు దయ • గన్న సుతుండగు వీరభద్రు దే
వాలయమొండు గల్గెనని • వాసపుడున్ వలియించె నాకటన్.

నూ—అదుగో ఆ అగుపడునదియే వీరభద్రదాలయం. అటగల్గు చెట్ల
నీడల బాలకులతో జతగూడి వీరభద్రుండును యపుతారవూరు

ఘండగు బాలకుండును బోగుడాడుచుందురట. యోగమాయచే
యదృశ్యా కారుండనై అటనిలచి వారియాటల నేత్రోత్సవ
ముగా కొంత వీక్షించి యావల యవుతార పూరుషుండగు బాల
కుని కొక్కనికే దరిశనమిచ్చి ఆగతానాగతము నెరుంగునట్లు
గను, సమస్త విద్యా పారంగతుడౌనట్లుగను, దివ్యజ్ఞానము గల్గి
నట్లుగను త్రివిక్రము నాజ్ఞప్రకారము సమంత్రోపదేశము
జేసెద.

(నిష్క్రమించును.)

(వీరభద్రదాలయం. వీరబ్రహ్మముగారు వేంకటరెడ్డి ప్రవేశము)

వేంక—మహాత్మా ప్రతిదినము మనతోగూడి

చం॥ విడువక యేకనాదముగ • భీతి బాలురు బారునట్లు భ
ల్గుడుగుడుచెల్లడోయనుచు • కూనినుగూయుచుయొక్కనొక్కని
వడి వడి చెంగగొట్టి తను • బట్టగవచ్చిన వారినందరి
బుడమిని ద్రవ్యనెట్టి వడు • పుక గని నేగెనువాని జెప్పవే.

(బ్రహ్మ—చేకాడా యామహానీయుని చరిత్రము నాకును గోచరము
గాకయున్నది. (తనలో) ఆమహానీయునితో ప్రబలాటహాసమున
వెనుదీయక బోగుడాడి యీ రోజున వాని జన్మవృత్తాంతము
గనిపెట్టెదను. (ప్రకాశముగా) యీరోజున బాలకులెవరూ అడు
కొనుటకు రాకయుండి రేమికారణమై యుండునో.

వేంక—అయ్యో! యేల విచారించెదరు. ఆవేశకందరూ ప్రవేశించెదరు.
ఆచెల్లనీడను విశ్రమింపుదము వద. (నిష్క్రమింతురు)

(నారదుడు ప్రవేశించి తనలో)

నా—ఈ రోజు నాకు సుదినంబుగానే యున్నది. అప్రయత్నంబుగా
నాహారంబు లభించుచున్నది. ఈ మరుగునని వివేక్షింపుచు
యీ సమరాశనమును భుజించెదగాక. (తెరలోపలకేగి తిరిగివచ్చి)
ఆహా వీరభద్రుండు మాయవేషముతో నొక బాలకుండయి
కూత కూయుచు వచ్చినంతనే

మ॥ అరుగో బాలకులందరూ జెదరు చా • హాకారముల్ చేయుచు
బరువక జొచ్చిరి పోతులూర్వరవర • బ్రహ్మవతారుండ నా

దర్శణ భద్రుని బట్టనిచ్చె నిక శ్రాద్ధ స్ఫీరనుంకంతులే
వరమానందముగాగనుంగొనిభుజం + వజ్రాతుయుద్ధాన్నమఁ.

(తెరలోపలి కేసి తిరిగివచ్చి ఆశ్చర్యముగా)

మ॥ వసుధాచక్రము ధిర్దిరందిరుగ గ్రా + వనవాతమల్లాడ సా
రస మిత్రుండును సారసారి రుచిరా + రంకార మొత్తంబునా
య సువర్ణ ప్రజమబ్బడింప యలస + ప్తాంబోధులొక్క వృథా
రససంగ్రామము వీరభద్రుడు వర + బ్రహ్మాంబానర్పు బలే.

(వీరభద్రుడు తెరలో రొద్రపఁగగా)

మ॥ ననునోశించెడి శక్తి నీకు గలదా + నన్నట్ట ముంకంతువా
ఘనదోర్దర్శిత తల్లకిందయిరి వి + క్క నావ్రతాపాగ్ని నీ
వన నాకెంతటి బంబువోడు విపుడె + వ్యాపై న పైదోడునై
కొన యోచింపుము లేద తప్ప జనగణ + కూర్మిన్విలోకంపుమీ.

(అని తెరవెలుపలికి పలికి పిలిచి యిద్దరూవత్తురు. నారదుడు లోపలికేగును.)
(బ్రహ్మ—(రోషముతో)

మ॥ ఘనదుర్వార పరాక్రమక్రమణ డా + క్క నేడు గాహుద్యయం
బున బంధించెద జూడుమింక వశినక + బోద్రోచితాగ్ని
జనులేకుంశినన్న వేడుకొను భీ + మ్మంబేల యుమ్మన్నికే
తనమార్గంబును బట్టజేసెదను భవ + ద్దర్శన దర్శనంబనక.

(అని వీరభద్రుని కాగిటవట్టుకొని నిల్చు) (వీరభద్రుడు కొంతసేపు
పెనుగులాకి వదలించుకో శక్త ఆశ్చర్యముతో వీరభద్రుడు).

నీ॥ అమరులతోయుద్ధ + మాచరించితిగాని

యీ మహాబలునకిం + కెవడుదీటు !

యక్షులతోనులతో + నాజన్మీతిగాని ।

యీ మహాబలునకిం + కెవడుదీటు ।

గరుడముఖులతో + మర మొనర్చితిగాని ।

యీ మహాబలునకిం + కెవడుదీటు ।

మనుజునమరముల + నమరగాంచితిగాని

యీ మహాబలునకిం + కెవడుదీటు ।

స|| బ్రహ్మ విష్ణ్వశ్వరులవని • భారముడువ ।
 నెంచి విష్ణ్వశ్వరులు యిద్ద • రంచితముగ ।
 మొదటివాడైన బ్రహ్మక • మూల్యతేజ ।
 మునిశిబంశినయవతార • మూర్తియార॥

20

నూ—ఓమహానుభావ మీ బాహుబల విక్రమములు నే నెరుంగనివి

గావు నీవుయవతార పూరుషుండవుగాని యిరుండవుగావు॥

చం॥ హంహర భేదమెంతయును • నాత్మవీరంబడ నీకభక్తితో
 విరుణిసంబునుండి యెట • చీమ చిటుక్కననిమ్ము యీశ్వరా
 పరమ కృపాసముదయని • పాటలనాటని సంసరింతువీ
 ధరదురితాలపీడహన • ధన్యుడ సస్యపరావతారుడా॥

21

నూ—నిరుగుగప్పిన విధంబున భస్మిల్ల యుష్మన్మనో శేజమాన్యంః
 మై వెలుంగ ఆగమాత్తార్థ బోధచేసెద నాశేరంగెరింగించెద
 మారుమాట వనింపక సస్మదాలయంబున కేశించుము (అని
 సంతోషముగా యిద్దరూ నిష్క్రమింతురు) (తిరిగి బ్రహ్మ గా
 లొక్కడ ప్రవేశించి సంతోషముగా).

చం॥ ప్రతిదినమాటలాడుచును • బాలురనందరి నాగనికనం ।
 చితగతి సంచరించినని • నీగనవానితెరంగు యిపైరిం
 గితి గిరిజాత్యజండుగతి • కబ్బుషుడుగుడు వీరభద్రుడూ
 ర్జితుడు మదీయజన్మవివ • రించి పరంబు నెరుంగదెల్పునూ॥

22

(నారదుడు ప్రవేశించుచూ),

చం॥ రవికుంభాసు దాసనిక • రప్రబలాఘ వినిర్జితాశీరా ।
 మవనరుహలయేష్టధన • మామనిహృత్సరసీజదామదా ।
 నవకులనాశ భీమసుర • నాయక పీక్షణ సామసశ్మృపా ।
 ర్జన గణశీమ ఓ పరశు • రామనమో బలరామరామనాథ॥

23

(బ్రహ్మ... (నారదునివైపు జూచి).

సీ॥ కాషాయ పుంజౌక • కాయమందలరార

జవమాల వ్రేళ్ళతో • జరుపుకొనుచు

మూపున తాంబూర : మ్రోత వెట్టుచునుండ
కరమందు తాళముల్ • ఖంగురనగ
చరణాల నృత్యంబు • నల్పుచు చలరేగ
చిత్రంబుగాజడన్ • చెదరియాడ
చంకకమండల • మింకదండంబువే
లాసివాదాసిహో • రాసివీడ॥

స॥ శింకచెర్మంబు మొలయందు • జెలగుచుండ
రానురామ హరేరామ • రామయనుచు
పాట బాడుచునుండెతా • పసియెవండు
వాని కడకే? మ్రొక్కెడ • వాంఛదీ

24

(అని వానికడకరిగి) తాపవర్యా నమస్కారము (అని సమస్కరించును).
నా—(నుఖభవా వైవాహికంపశ్చుకాయురారోగ్యప్రాప్తిరస్తు షట్
శాస్త్రగ్రాహ్యనర్తక శిధిరస్తు. దివ్యజ్ఞానవైభోగావాప్తిరస్తుమహా
సుభావ సింహ మానవుండవుగావు త్రిమూర్త్యాంశంబునబ్రహ్మ
వతారంబు ధరించు పుణ్యపురుషుండవుగాని వేరుకాదు నీమ
కన్నివిధంబుల జయం బాపాదించుగాక॥

(బ్రహ్మ—ఓహో (తనలో) యీ మహాసుభావుడు నా గురువరుండగు
వీరభద్రుడు నవియించిన నారద రుషీశ్వరుడా యేమి (అని
కొంచెము నిదానించి) (ప్రకాశముగా) నారద మునీంద్రా మీరు
నన్ను దీవించుటలో వైవాహిక ప్రాప్తిరస్తు యని యంటిరి.

ఉ॥ పెంపిలియాశిన్ నతిశీ • బడ్డల సోదర పోషకార్థము
ద్దండపు కార్యకర్మల • దాగొనొనందున స్వస్థవీత్తమే
యుండదుమోక్షముగ ననుట • కుర్చిలభింపదు ప్రాప్తమయ్యయో
ముండెద బ్రహ్మచారినియి • యోమనిన త్తమ యాజ్ఞనియ్యవే॥ 25

నా—ఓహో అదేమి యిట్లునుచుంటివి॥

మ॥ జనకుండా నలచక్రవర్తియు హరి • శృంగుండు రాముండున
రుదుగ గృహ్యుడు ధర్మరాజు మొదల • రాజోద్భవాహంబులం
దినమోక్షంబునుజెందరై రెయ్యటగా • దీరాజయోగలుమిం

చిన యోగంబిలలేదు నమ్ము దృఢహృ • శ్రేష్ఠబ్రవర్తించిన॥ 26
 మా—కాపున దివ్యజ్ఞానముం గలుగ రహస్యంబుగా నొక్కమంత్రంబుప
 దేశముశేసెద. దానియఃసహద్యష్టశిద్ధులు మహాత్ములు లభించును
 త్రిలోక విజయుండయ్యెదవు. సరస్వతీయే నీవలె మానవావతా
 రము దాల్చి యుత్తమాన్వయంబున జనించి గోవిందమ్మయను
 నామంబుచే యెన్నిసంబంధము లుపపన్నననూ నొల్లక నావలన నీస
 విస్తారమంతయు విని నిన్ను వివాహంబుడ నుద్యక్తురాలయి యు
 న్నది. (అవనికబడును. నిష్క్రమింతురు.)

ప్రథమాంకము సమాప్తి.

ద్వితీయాంకము.

(పాముగరచి చచ్చిన వెంకటరెడ్డి యీతని శిష్యుడండ్రులు
 దూఖముతో కూర్చొని)

తల్లి—నీ॥ నాయనా యిట కేమి • చేయవచ్చితివయ్యో
 మాయ చావొసగూడె • మాకుఁగూడె

తండ్రి—తండ్రి నీకీపాము • దాపరం బెట్లాయె
 మాకు దిక్కెవరురా • మాకుమార

తల్లి—అల్లారుముద్దన • నానందమిడునీదు
 చాకచక్రమదేని • రా కుమార

తండ్రి—గొంతెమ్మకోర్కెలై • గొమరొందె మాకోర్కె
 లయ్యయ్యో యికయెట్ల • హాకుమార

తల్లి—గీ॥ ముద్దుముచ్చటలన్నియు • ముగియలేదు

తండ్రి—వయసుమీరియు వార్ధక్య • వార్ధిబడవు

తల్లి — కముభవుషింతలోన న • కాలమృత్యు

తిండి — పాలిడజేసె నిర్దయ • పట్టినన్ను.

(యింతలో యోగివేషమున బ్రహ్మముగారు ప్రవేశించి తనలో)

మ॥ ఇటనెవ్వారలూ పేరెలుంగునను నం • ద్రీ హకుమారా సుతా

యటకెవ్వారలు బిచ్చవచ్చితివి నీ • యేపాముకాటందెనో

ముటుమాయంబుగ జచ్చినాడవని బ్రేమతో యెప్పుచున్నారల

క్కట యా బాలకుడెవ్వడెందులకు నై • కాలాహించే జచ్చెనో.

(అని ముందునకు నడచును. వేంకటరెడ్డి తల్లిదండ్రులు దుఃఖము

తో బ్రహ్మముగారిని జూచి) అయ్యా! మీరు యీ అర్ధరాత్రి యిట కే • బంపితిరి.

మ॥ కలలోలై నను యూహితంబు మరువం • గాలేని విశ్వాసుడు

జ్వలతేజండురుకార్య నిర్వహించు దా • న శ్రేష్ఠుడయ్యయ్యమీ

చా కాడాయహిబేధించి నమనై ర • ట్లింపక ప్రయత్నించి మా

కులముద్ధారణంబుమీ చిరుత నూ • కుక పుత్రుడో బ్రహ్మమా.

(అని నమస్కరించి దుఃఖముతో నిలతురు.)

(బ్రహ్మ — (ఆశ్చర్యముతో) ఆహా యేమి నా స్నేహితుండగు వేంకట

రెడ్డికి పాప గరచుటయు మృతినొందుటయునా. యేటిమాటలు.

మీరావలకు బొండు. (అని ధ్యానమభినయించి)

మ॥ అరిషడ్వర్గలతాసి నై పరమ న • త్యాచారవాత్మ్యుండనై

సరసస్వాంతత వీరభద్రునకు శి • ప్య శ్రేష్ఠునై ధారుణీ

నరముక దీర్చెడు వాడనై శవశి శుం • భన్మంత్ర శిధుండనై

గర్జముకబిచ్చితి లేచి రా నఖుడ వే • గక ప్రాణయుక్తుండనై.

(అని లేవదీయును.)

వేంకటరెడ్డి ఆహా ఎంతనిద్రబోయి లేచితివని లేచి బ్రహ్మముగారిని

గాంచి నమస్కరించును. (నిష్క్రమింతురు అవనికపషును. తెరలేచును.)

(కందివనములో బ్రహ్మముగారు యోగాసనమున కూర్చొని యుండును. వేంకటరెడ్డి భయంబున పడకుచుగా నిలచియుండును.)

(బ్రహ్మ — (ధ్యానమభినయించి)

మ॥ అకటా దుర్మద పాపఖర్మ యిటు గో • హత్యోగ్రపాపంబు పూ
రక పోనేరదు యేలజేసితిది • రంజేమిటా జేసి గా
మకసింబారి కులోద్భవుండవయి గో • మాంసంబు భక్షింపకీ
నకలంకాత్మత మాకుశిష్యుడవుగ • మ్మా పాపముఁదృంచగఁ.

వేంక—అన్యూ చిత్తము.

ప్రహ్లా—మననూగోవును బ్రతింపబోవుదము పద. (నిమ్మ)మింతురు.)

వేంక—మహాప్రసాదము

(తెరవడును.)

(ప్రహ్లాముగారొక్కజేప్రవేశించి)

గీ॥ జారచోరుల కాహ్లాద చర్యగూర్చి

నెంచి యరుదెంచి నడిచి ప్ర • పంచవంశ

కమ్మయు పవలు దిటివీని నిమ్మళముగ

నార్చి నం • మసంబు నా • యంత్రమయ్యె.

6

నూ— యీ గ్రామమునకు జేరితి (యాయీంట ముండరి తిన్నెపయి
పరుండెద. (అని కూర్చుండును.)

గోవిందమ్మగారు—ద్వారమీవలకునచ్చి ప్రహ్లాముగారిని గాంచి నమ
స్కరించి లోవో కేగి తల్లిదండ్రులగాంచి ముగ్గురు పోగవేలవ
కేతెంచినట్లుదువరి.

గోవిందమ్మ— మా తల్లిదండ్రులారా యెన్నిసంబంధము లొచ్చినను
వల్లకమీమనంబులు కష్టపెట్టుచున్నా యిన్నిదినంబులు గడపితి.
యిప్పుడు మనలవాకటగల తిన్నెపయిన

మ॥ శిరమందు కిరమందుతొయితులు వా • సిగల్లువాడు శుభో
ర్థకాపాయధరాంబరుండు వరరు • ద్రాతాదిపేరుల్ శిగో
ధరమందు గల్లువాడు భస్మధన వ • క్రశ్రేష్టుడు హేపరా
త్పర శంభో యనువాడు నన్నవరియిం • పో వచ్చిగుర్చుండెనూ

నూ—కాపున మీరతిత్వరితంబుగా జని యామహానుభావుని తోడ్కొచ్చి
నన్నిచ్చి పరిణయం బొచరింపుడు.

తల్లి—అమ్మాయి యెంత పిచ్చిదానవు.

ఉ॥ వాని పురంబెరుంగము ని + వాసమెరుంగము జూనియానో య
జూనియునోనో శాస్త్రయొ యశాస్త్రయొ సత్తులునోనోకాడో నీ
వే నిజముఁ గ్రహించి హృద + యేశ్వరు డంటివి పిచ్చిత్లుగో
కాని నరుఁ నరింతువె యి + కక జను కుక్కిరిమిక్కిరాడకక 8

అంత—కుమార్తెను జూచి,

మ॥ ధననంతుల్ కడురూపవంతు లుగఁగి + ద్యావంతు లెండంగునఁ
ఘనులై నోటికిచేతికెంగిలి వడం + గా చీకులేనట్టి వా
రనయంబు నినుగాంక్షశేయ యిటు లే + లావ్యర్థ సన్యాసినిఁ
గని గాక్షించెడు చాలునమ్మ వినునిం + కక నీకు చేద స్తనూ॥ 9
గోవిందమ్మగారు... (కోపముతో)

ఉ॥ భావమునందు గొంకక న + భావత సీత్యరు నిర్వికారు ను
ర్భావవనీదవానలు వ + రాత్నరు దిట్టడరే వివాశకా
తే వివరీతబుద్ధి యని + లేద యరుంగరె మమ్ము గావుమో
దేన యటంబు మొక్కు డు + దేవుడు మిమ్ముకుమించిబ్రాచెడఁ
నూ—యిదుగో నాదృఢాశ్శిప్రాయము తేటతెల్లమున చెల్లెగవినందు.

ఉ॥ మీరెను తల్లదండ్రులకు + మీరెను బంధులకంచు నన్ను ని
స్సారముజేసి లోకులు య + సారతొక్కిన బల్లనిమ్ము నా
కోరిన భర్తనాకు సమ + కూరెను పెండ్లియాడుదాన దై
త్యారిపదాబ్జమాన త్రిపు + రాసురమర్దను పాదమానవళి॥

(నిష్క్రమింతురు.)

(గోవిందమ్మగారు వక్కతే దుఃఖముతో గూర్చి తనలో)

ఉ॥ నాతోడం దులెంతయు ఘ + సంబుగ నిన్గొనివచ్చి చేడు ప్రే
మాతిశయంబు జూపరని + యాగ్రహనందగబోకు నామ్మో
నీసినముఁ గ్రహించు నను + సీసతిగాగ వరించుమా యప
ఖ్యాతినడంచు మమ్ము కరు + కాంబుధిముంచు పరావతారుడా॥ 12

(అని నమస్కరించి పైటచెగు పరుచుకొని శయనించును.)

బ్రహ్మ— యెదురుగా వచ్చి నిలచి,

మ॥ పరిశుద్ధాత్మవయై ననుఁ వర వర + బ్రహ్మవతారుండ నం

చరయన్ గల్గిన దానవై నను వివా • హంబాడు నాన్ క్రిత్యో
గురిగా నిచ్చిన దానవై దనరితే • గోవింద రానమ్మ మీ
నోదండ్రాదులవీశి నేను జన వి • త్తంతుండు యోచించితిన్. 13.
(గోవిందమ్మగారు లేచి నమస్కరించి)

మా—స్వామీ మీకన్న నాకిక్క డెవ్వ రాప్తులుండీరి. నేను మీ వెం
టనే వచ్చుచుంటినిగాని నానోదండ్రాదుల వాచాదోష ముప
సంహరించి రక్షింపవేడుచుంటిని.

[బహ్మ—మనోనందరీ అటుల నాకొలది ననంబులలో వారు నునకు
వివాహంబుజేయ మన నివాసంబున కేతెంతురు. అప్పుడు వారిని
కరుణింతు. ఆవిషయములో విచారపడకుము. (తెరపడును.)
(నిష్క్రమింతురు.)

(యేకాంబరయోగి ప్రవేశము.)

మా— ఆహా యీకళే కాలమెంత దురంతముగానున్నయది.

నీ॥ ఇతర సంపదగాంచి • యేడ్చుచుండెడివారు

పరనింద చాతుర్థి • బరగువారు

యితరకష్టముగాంచి • యింపుజెందెడివారు

పరసత్తుగొన పాలు • బడెడివారు

కలహంబులను బెంచి • కడకేగు వారలు

నమ్మించి కంతముల్ • నరుకువారు

వావివరుసలు దప్పి • వర్తించువారలు

నన్యాయమార్గమం • దరుగువారు

నీ॥ యెంచ దానవచర్యల • మించువారు

సాధుజనులను నిందించు • సరణివారు

పుణ్యపూర్వుల బెదరించు • బూచివారు

గల్గి రీకళికాల వి • కారమందు.

14

మా— యింకను.

నీ॥ యెవరైన నమితార్తి • నేతెంచి మొక్కిన

కరములు గోయగా • గడగుచుండు

యెవరైన నన్నమిం • తేనిడుమనియన్న
 శ్రీయు కముగ బెట్ట • జెలుగుచుండ్రు
 యెవరైన హింముగా • నివసించినంతిని
 లంఘనా జట్టు కు • శృంగారము
 యెవరైన సత్కార్య • మిసల్యజెందిన
 విష్ణుంబొనర్చెడి • వేటకనుండ్రు
 గొ నోరు మాట్లాడుచుండగా • నొసలువెక్కి
 రించుచుండును నిజము వా • రించుకైన
 ధర్మమనుమాట మరుగక • భర్తవృత్తి
 బరిధివల్ల క యుగ • ప్రాధియేము॥

15

మా—యింకను దురాశయము లెన్నియో గలవు. లెక్కింప నలవి
 గాదు. కానిమ్ము. అందువలన సురలోకంబున యేకదంతుండ
 పైన నన్ను యీశ్వరంబున యేకాంబర నాథుంబుతో బ్రహ్మ
 వతాగనకు సహాయభూతుండనయి, చరింప శివకేశవులుబంపగా
 యోగివేషంబున యీ సాయంకాలమే యీకందివనంబునయుం
 జిరని జైసి వచ్చితినిగాని యీమహానుభావుం డెటకేగెనో యి
 గుంగ రాకున్నయది. (అటునీలు పరికించి) అదుగో కందితపిక
 తో నిర్మింపబడిన పడనం బొకటి గాన్పించుచున్నయది వాగు
 నివసించునది గాబోలు. అట కేగివీక్షించెద. (నిష్క్రమించును.)

(యేకాంబరయోగి ప్రవేశించి నీచియుండగా వకవలదు భయోత్సా
 హంబున పరువుతోవచ్చి పాదములబడును.

యేకాం—(లేవదీసి) నీనెవరు యెందువలన యింతభీతి జెందుచుంటివి
 జెప్పుము.

నలు—(దుఃఖించి) అయ్యో నేనేమిచెప్పుదును. నోరెందుచున్నయది.
 మాట నడచుచున్నయది. గుండెలదరుచున్నయది. (అనిబెదరుచు
 దిక్కులజూచుచు) అయ్యో అయ్యో అదుగో అదుగో
 పచ్చుచున్నయది నన్నుమింగును. సంహరింపుదు. సంహరింపుడు,
 నన్ను బ్రతుకనివ్వదు. (అని కాగరించుకొనును)

యేకాం—యేలయింతభీతికెందెదవు. అనియెవరో వనింపుము. సంహరించెద (అని యోగదండము యుల్లిపించును)

వటు—అయ్యో అటులైన చెప్పెదవినందు. మాపురంబునుండి యీవనంబున కావలగల పురంబునకు పోరోహితమునకు ప్రతిదినమూ పోవుచుండెడి మామూలు కలదు. అట్లు ప్రతిదినమూ పోవుచూ యీవనంబున నివసించు బ్రహ్మముగారికి ప్రతిరోజు పంచాంగము చెప్పవద్దతియూ గలదు. అట్లునే యీరోజు పుదయము యిటకువచ్చితి. ఆమహానుభావుని దర్శనములభింపదయ్యెను. కానిమ్ము తిరిగి వచ్చునప్పుడు దర్శింపవచ్చును లేదుని పోరోహిత గ్రామంబునకేగితి. ఆగ్రామంబునకు మిట్టమథ్యాన్న వేళ్ళ కొఱవె బెట్టి యినుము గరుగుచున్న యొకపురుషుని యొద్దకు బ్రహ్మముగారు వచ్చి దాహమిప్పింపమని వేడెనట.

యేకాం—(ఆశ్చర్యమతో) హా అతడు దాహమిప్పించెనా?

వటు—వినందు అతడు అటగల జనులందరూ జూచుచుండ కొలిమిలో యినుము గరుగుచున్న మూసను కారుతోబట్టి,

యేకాం—(ఆతరముతో) ఆహా యేమది! ఆమూసను యేమిజేసెను?

వటు—యేమిజేసెనా. మీరుమహానుభావులు యివిగో దాహము త్రాగుడని ఆమూసనుచేతికిచ్చెను.

యేకాం—అయ్యో అంతనాపరాత్పరుడుడేమిజేసెను.

వటు—యేమిజేసెనా నీరునీరుగా కరిగిన యినుమంతియూ గటగటా త్రాగెను.

యేకాం—ఓరా యెంతవనిజరిగినది. అందువలన యామహానుభావున కేమైన బాధగల్గినదాయేమి?

వటు—వారికేమియూ బాధలేక విషము ద్రావిన యీశ్వరుభంగి వెలింగిరిగాని అపహాస్యముగా దాహమిచ్చిన దురాత్మునకుమాత్రము గర్భమంతయూ కమలి ఆరాటంబున నేలంబి తన్నుకొనసాగెను.

యేకాం—అరేదురాత్మా పెద్దల నపహసించిననీదురాగత మూరక పోవునా!

వటు! అంతట నాన్యాయపూరుషుండటనుండక జనుచుండ నటగలజనులం
దనూ హస్తంబులైత్తి మ్రొక్కుచూ మహాత్మా మమ్ముత్రోవవే
యని నేడుచూ వెంటబడ కనవడకుండా యెటోపోయెనట.

యేకాం—యిట దుష్టుడేనూయెను.

వటు—యమాలయగతుడాయెను.

యేకాం—(అట్టి దురాత్ముండు బ్రతుకునా) యిందునీభయమేమున్నది.

వటు—చెప్పెదవినుండు ఈచరిత్రమంతయు వినునంతకే చీకటి వడను.

భయపడక యీమూర్ఖముంబట్టి వచ్చుచుండగా

సీ॥ మసిమంగలగుతీవి • హసియించు మోముతో

పావిబట్టిన పార • పండ్లతోడ

ఁకంబనచాయ • నుండు దేహంబుతో

నిడవగు తాడ్చెట్టు • పొడవుతోడ

కురిచియు చింపిరై • కరితెల్పు కురులతో

నోటితుంవర్లపె • న్నిటుతోడ

మిడిలిపాటుగలుంగ • మిడిగుడ్లు వడిద్రిప్పి

బ్రహ్మాండభాండముల్ • బగులనార్చి

సీ॥ ఆపుర యెటకేగెదవు నిల్వ • మనుచు మింగ

వచ్చె దయ్యమొ భూమొ • బ్రహ్మరాక్ష

సియొ మరెదియో దెలియక • జేరినాడ

నన్ను రక్షింతురని మిమ్ము • నమ్మినాడ.

16

యేకాం—భయపడకుము. (అని భయముతో నిలచును. ఇదిగో దాని

భస్మీభూతమొనర్చెదనుఅని కందిముల్ల నొకదాని బీక)

సీ॥ ధానుశీభార ని • వారణాశ్రాయ బ్ర

హ్వవ తారాయ న • మళ్ళివాయ

ధర్మకార్యాయ శాం • శ స్వరూపాయ బ్ర

హ్వవతారాయ న • మళ్ళివాయ

జంగమస్థావర • జంతుజాలాయ బ్ర

హ్వవతారాయ న • మళ్ళివాయ

సజ్జనహృత్తాప • సంహారణాయ

హృదయతారాయ న • మశ్శివాయ

గీ॥ భూనిస్సృష్టిప్రసిద్ధిహేతు • భూతకార

ణాయ నిర్వికారాయ భ • వాయ ఓం న

మశ్శివాయ యీ మల్లె బ్ర • హ్మస్త్ర మగుచు

దాని వధియించుగాతి నీ • దయనమేయ.

17

(అని అర్థమంతించి విడచును. నిష్క్రమింతురు. తెగబడును.)

(బ్రహ్మముగారు గోవిందమ్మగారు ప్రవేశింతురు. గోవిందమ్మగారి చెయ్యి

బ్రహ్మముగారు పట్టుకొని.)

సీ॥ తరుణీమీ • నిపు • తీ దండ్రులను బాసి

ఒంటనాతోడ • నుండగలవె

యెండకన్నెరుగెడి • యప్పుడు గృహమందు

యుందువేయటవి నీ • వుండగలవె

చెలులతో జతగూడి • విలశిల్లుదానవీ

కాంతార మృగముల • గ్రాలగలవె

షడసాన్నంబుల • సాపాడుదానవీ

కందగుగ్గిళ్ళతో • ముందగలవె

గీ॥ బందుగులలోన మెలగెడి • బాలవలె

భక్తవర్గంబు లోపు • బ్రబలగలవె

మేటి పాన్పున శయనించు • బోటివిట్లు

బండ్లనేలల పైనను • బండగలవె.

గోవిందమ్మ—మనోహరా నావిషయమై ఇంతి విచారమేల

సీ॥ నీతామహాదేవి • శ్రీరాములొగూడి

వనవాసమునుజేయు • వివగలేడ

దమయంతి నలునితో • దరళయు వనవాస

మునుజేయు సంగతి • వివగలేడు

పాంచాల పాండవ • ప్రకరంబులొగూడి

వనవాసమునుజేయు • వివగలేడ

చంద్రమతియు హరి • శృంగదుతో జలగూడి

వనవాసమునుజేయ • విసగలేజ

గీ॥ అల్ల సావిత్రీ భర్తతో • నడవెయందు

పడగరానట్టి యిడుముల • పడగలేజ

నేను బడుటొప్పదే మనో • నిర్వికార

తారకాధార బ్రహ్మవ • తారధీర.

(నమస్కరించును తెరిబడును. నిష్క్రమింతురు)

(ఒకయోగి ప్రవేశించి అద్దము చూచుకొనుచు)

సీ. నున్నగా తలదువ్వి • వెన్నున దిగజార

పొడవైన వెండ్లుకల్ • విడచినాను

వనజారి రుచిమూరు • వడనంబునను బొట్టు

తిరుచూర్ణమున నిల్వు • దీర్చినాను

కనియంబునుగేరు • కనులకుకాటుక

బ్రయమైన రీతిని • బెట్టినాను

కనకకాంతిని దూరు • కాయంబునను మంచి

కాషాయ చేలంబు • గట్టినాను

గీ॥ యోగడండంబు నొకచేతి • నుంచినాను.

యొకమండలి మీచంక • కేసినాను

చేతివేళ్ళకు జపమాల • జేర్చినాను

అద్దమునజూచి యూనండ • మందినాను॥

20

యోగి— భేష యీవేషమునజూచి యాభరణహస్తవతారుని మనోధృఢ

మెంతియో వరీక్షించెద. (అని అటువరించి) అడుగో యెవరో

తోండంబు లేని వినాయకునిగతి యొకభక్తు శిట్టు నచ్చుచున్న

వాడు. బ్రహ్మము గారెటుండురో వారినడిగి తెలసకొనియెద.

యేకాంబరయోగి ప్రవేశము.

యోగి—అయ్యో యూహము గారెటుండురి. యేమిచేయుచుండురి.

యేకాం—సభామంటపమున భక్తకోటితో సంభాషించుచుండురి.

యోగి—అట్లు కేళ్ళ పుట్టకు వీల్లునునా?

యేకాం—అభ్యంతరమేమి పోవచ్చును.

యోగి—అటులైన నీవు నన్నటకు దోడ్కొనిపోయగవా?

యేకాం—నేను ఘటప్రతిష్ఠములకు బోయరావలయు.

యోగి—యెంతసేపటికి వచ్చెదవు?

యేకాం—త్వరగానే వచ్చెదను గాని నీవు ముందుబొమ్మ.

యోగి—చిత్తమటులనే. (నిష్క్రమింతురు)

(సభామంటపమున బ్రహ్మముగారు గోవిందమ్మగారు యింకా
కొందరుభక్తులు కూర్చొనియుండగా యోగినిప్రవేశించి
(చేతులుతోడించి)

సీ॥ కామారిషడ్వర్గః గాఢాంధకారప్ర
పంచంబు నడగించు • భానుతేజః

ప్రవిమలేష్టార్థః సత్పదవినిగైకొన
నలరునర్థిజనక • లావనీజః

జగతిని బహుజన్మ • సంపత్తిప్రార్థ
కర్మగజమదాంత • కమ్యగరాజః

సదమృతభక్తితో • జరియించుభక్తుల
భావసామ్రాజ్యసం • భద్భిడోజః

సీ॥ వందనము జేతును మదీయ • వాంఛితంబు

దీర్ఘశీతనిరీక్షణ • దివ్యమాన

సంబుతోడ మహాత్మ్యసం • సారసారి

వాసనకగ్రహియింపగ • వచ్చినాను!

(అని నమస్కరించి మారవికారముగా నిలచును.)

బ్రహ్మ—అటులనా (అని యొకచిత్రాసనముజూపి)

మ॥ నిమఃసం బిచ్చట విశ్రమింపుము భరీ • సీరూపురేఖావిలా

సమఃపీక్షింపగ నేగ్రహించితిని వే • మంబొక్కతీరయ్యె వా

కృతము లింకొక్కవిధంబులయ్యె యిక భా • వాచారమెట్లున్నదో

విమలాంగీ వేణుచ్చమావల భవ • ద్వృతాంమే జెప్పదగ్గ. 22

యోగి—(తనలో) వోవో యీమహానుభావుడు దివ్యజ్ఞానముచే నా

తెరంగరింగెనాయేమి. కానిమ్ము. (ప్రకాశముగా) మహాత్మా నేను వాక్యంబుల నొకరితిగను వేషంబున మరొక్క రీతిగను తమకు గనుపడుచుంటినా/అదట్లులో వచించుడు.

[బహ్మ—వాక్యంబుల భోగినివి. వేషంబున యోగినివి.

యోగి — అదెట్లు?

[బహ్మ — నీవు వయోప్రాయపు. సను సకామము అనుభవించవలసిన దానవై యీయోగివేష మేధరించితివి.

యోగి—వయోప్రాయులయిన తమరేల ధరించితిరో నేనట్లునే ధరించితిని.

[బహ్మ—అట్లులయిన కామినివై యిట కేలవచ్చితివి.

యోగి—గోవిందమ్మగారికి మిర్రేటోయితిరో కేనట్లునే వచ్చితిని.

[బహ్మ—కామరహితముగా

యోగి—కామరహితులెట్లయితిరి.

[బహ్మ—యేమి—

యోగి—యేమి కామరహితులగా. కామరహితులకు వివాహమాడున మను సంక్ల్బమెట్లుండును? (సభాసదులవైపు దిరిగి) సభాసదు లా గా యీషణత్రయములకిక్కి వివాహమాడ నుద్యుక్తులగు వారు జితేంద్రియులెట్లగుదురో మీరైన బాగా విచారించి వచించుడు.

(అందఱూ నివ్వెరపఁజి చూచుచుండురు.)

[బహ్మ—ఓ యోగి నీవు పూర్వమున మోహినివై మోహాద్ధిని త్రి జగంబుల చుంచుచూ భక్తిహీనుల జేయుచుండుటచే యీశ్వరి డాగ్రహించి నిన్ను శపింప వికారగూఢవై నీజనకుండగు కమలాసనుకడకేగి శండ్రి నాశాపంబెఱుపాపెదవని బ్రెద్ధింప అతిండు దయాపూర్ణ భావుండయి ముందు త్రిమూర్త్యంశంబున భూలోకంబున యుక్తనూన్వయమున యేజనించి నందివనమున నివసించియుండుదును. అటకు నీశ్వరుడు త్రుండగు యేకదంతండు యేకాంబర నామంబుతో యోగివేషంబున నాకు సహాయంబుగా

వచ్చును. నీవొకనటుని బ్రహ్మరాక్షసివై తరుముకొనివచ్చెదవు. అంతా యేకాంబరయోగిని ఆశ్రయించును. సీసంహారమునకు బ్రహ్మప్రమును పంచాక్షరీ మంత్రంబున ఆశండు ప్రయోగించును. అందున నీశావనిమోచనమగును. నటుని రక్షణమూ జరుగును. పోమ్ము అని దీవించుటవల్ల యిటుకు వచ్చితివి. శాప విమోచన మాచరించుకొంటివి. నన్ను బరీక్షింప నిటు కేటించితివి. యీవేషముతో నేమి ప్రయోజనమా.

శీ॥ పంచాక్షరీధ్యాన • పఠనానలంబుచే

పాపాటపులభస్మ • పరుచవలయు

పంచాక్షరీధ్యాన • పఠనాసి వాసిచే

అరివర్గగజముల • నణచవలయు

పంచాక్షరీధ్యాన • పఠనోపధంబుచే

భవరోగములనెల్ల • బాపనలయు

పంచాక్షరీధ్యాన • పఠనానిలంబుచే

సంతాపమనమిడ • జరుచవలయు

శీ॥ నవ్య పంచాక్షరీ ధ్యాన • నావచే

నగో సంసారవార్ధిని • గాటవలయు

హృదయ సరసిజవాసియై • యెసగు దేవు

జ్ఞాన మార్గంబుననుబోయి • గానవలయు.

మ — కాపున నీవు తరుముకనచ్చిన నటుం డస్మదీయాంగ సుతుండయి జనించు. నీవు అతిని పుత్రికవై జనించి నావలన మోక్షమార్గము గాక. (నిర్వికారత వహించును.)

(భక్తులంగరు చేతులు సంకురించి నిలతురు.)

యోగిని— విత్తిము.

శీ॥ భూదేవి భారంబు • బోశయ బ్రహ్మవ

తారంబుయీరితి • దాన్వయుండి

యుగ్రాశ్మజానికేళి • నొప్పించి మెప్పించి

ఆశ్మబోధామృతం • బందియుండి

మహనీయ నారదః • మంత్రోపదేశ ది

వ్యజ్ఞానవటిమచే • యులరియుండి

పాటుచే జచ్చిన • బృకు బ్రతికించి

ప్రవిమలకీర్తిచే • బ్రబలీ యుండి

స॥ కౌం మిగరగెడు యినుమిడ • కూర్మిద్రావి

నటివీర్యసియించు మ • హత్యమున మ

దీయ శాపవిమోచన • మాయ కంఠ

మెల్ల నీస్తంబుననును • మీ మహత్మ్య ॥

(అని పాదంబులు గాలును.) (జేరబడును. నిష్క్రమింతురు.)

ద్వితీయాంకము సంపూర్ణము.

తృతీయాంకము.

(శిద్ధుడు ప్రవేశించి విచారముతో)

సీ॥ దానధర్మంబులు • దాను నల్పుటలేదు

విమలశాస్త్రంబులు • వినుటలేదు

అర్థపూజలునల్పు • ననువందికయలేదు

న్యాయమహానాట యే • నాడులేదు

మేలుసేయుటనుట్టి • కాలమందున లేదు

కనికరంబెట్టిదో • గాంచలేదు

ఆర్థరక్షణబిరు • దందబూనుటలేదు

గౌరవంబొక్కింత • గనుటలేదు

గీ. ఓరుపేమియు స్వాంతము • దుండలేదు

జ్ఞానమార్గంబుననుబోవు • జ్ఞాతలేదు

గోవుమాంసంబు దినుమని • కూతలిడుదు

రిట్టి తల్లితండ్రులకడ • నెట్టులుందు॥

మా—హా పరాత్పరా యెచ్చటనైనను

కం॥ ధర మును తారక సాంఖ్యార్

తిరముగ నమనస్కమవల • దెల్పెయు నవలక

పరిపూర్ణబోధజేసి

గురువరు నేడొకనినాకు • గూర్పవె తండ్రీ॥

2

(అని నిష్క్రమించును.)

(మల్లయ్యగారు ప్రవేశించి సంతోషముగా)

అహా నాజన్మమెంత సాఫల్యమందినది. యీపుడయమున నన్ను బ్రహ్మముగారు పిల్చించి యీకందివనమును మాకిచ్చినయెడల నీపేరు కలశివచ్చునటుల కందిమల్లయ్యవల్లెయని నామంబిడి భక్తశ్రేణి నివసించుటకు యోగ్యంబయిన యొకచిన్నగ్రామంబు నిర్మించెదము. అందున నీ యశంబు సూర్యచంద్రాస్థాయిగా నిల్చును. అని వచింప నేను సమ్మతించి వారికరుణాపాత్రుండనయితి యిక.

గీ॥ నిశ్చయానంద పరిపూర్ణ • నిపుణుడైన

విశ్రుతయశుండు పోతులూ • స్వీరగురుడు

నాడు వాంఛితము లొసంగు • మోదమలర

మోక్షమార్గంబుజూపుచ • మోఘముగను॥

3

(నిష్క్రమించును.)

(శిద్ధుడు ప్రవేశించి)

మా—హా జగదీశ్వర

నీ॥ గడ్డముల్ దెగబెంచి • దొడ్డవాడనటంచు

దుడులాగెడివూట • లొడువారు

కామాయవస్త్రముల్ • గట్టిగామొజుట్టి

విటవృత్తి నెచ్చటో వెలయువారు

రుద్రాక్షపేరుల • రూఢిగామెడదాల్చి

దుర్మార్గవర్తనక • దూగువారు

యోగివేషంబునక • త్యాగముల్ వచియించి

యుదరపోషణకు నై • యుండువారు

గీ॥ మాయవేషంబుతో చెడు • మరుగుపరచి

నిర్మలాత్మలమనిజెప్పి • నెగడువారు
గానబడుచుండిరిలను సు • జానులెవరు
గానబడఁజైరి యెచ్చట • గర్జనారో॥

4

(నిమ్మ)నుంచును.)

(బ్రహ్మముగాను, గోవిందమ్మగాను, యీశ్వరమ్మగాను, పోతులూరయ్యగాను, గోవిందయ్యగాను, యేకాంబరయోగిగాను, సభదీరియుందురు.)

బ్రహ్మ—(చేతులుజోసించి)

మ॥ వరకాయంబను కొండపై న • శిరమౌ బ్రహ్మలయంబందు సు
స్థిరస్వాంతార్చకుతో రవిందులతో వా • సిన్హాను బిందుద్యుతో
సురగంగాత్రియంబుతో హరిహర • బ్రహ్మదుర్లభిల్పు ని
నరియింప వలుమారు హంస చే • వక్షవచ్చు విశ్వేశ్వరా॥ 5

(అని కొంచెముధ్యానమభినయించి) యేకాంబరయోగిని వీక్షించి

మా—యోగిసత్తమా

సీ॥ మొదటిమెట్టుననిచ్చి • ముద్రలక బట్టుచు
నాదమల్ వినియెడు • నానెవరులు
రెండవమెట్టునం • దుండి చరాచర
వస్తువులే లెక్కించు • వాస్తవులును
మూడవమెట్టుపై • ముదమున వసియింపు
చాళివజ్రవైక్య • మందుఘనులు
నాల్గవమెట్టుపై • దొల్లక కూర్చుండి
బ్రహ్మము నేనంచు • బలుకు విమలు
గీ॥ లద్వితీయమహాబ్రహ్మ • మనెడి నిర్వి
కార నిశ్చల నిర్మల • కారణాత్మ
సచ్చిదానంద పరమహం • సలగుయోగి
వరులువచ్చిరే యీసభా • భవసమునకు॥

6

యేకాం—చిత్తము.

సీ॥ ఋగ్వేదమునజూచి • రూఢిగావ్రజ్ఞాన
బ్రహ్మంబు నెరిగిన • ప్రాధులిరుగా

తైత్తిరీయోవ ని • పత్తునన్ ప్రతిలహం
 బ్రహ్మస్మినాదగు • ప్రాశులరుగో
 సామ వేదమ నంద • సగిన తత్త్వమసివా
 క్షయంబునెరిగిన • కర్తలిరుగో
 నూయభర్తానెడ • మందయమాత్మ బ్ర
 హ్మంబు నాలోకించు • మాన్యులరుగో
 గీ॥ యు మహావనిపత్తునం • దనరునట్టి
 సర్వమున్ భక్తిదం బ్రహ్మ • ముర్వి యనెడి
 వాక్య మెరిగిచరించెడి • వారోరుగో
 యందరుంజెరి యీసభా • మందిరవ, న॥

బ్రహ్మ—అబ్రహ్మనా.

సీ॥ అతిథియభ్యాగతు • లరుదెంచు చున్నారె
 భూరి సంతోషమే • వారి కిచట
 సంశయస్వాంతలు • జనుదెంచుచున్నారె
 శోరికల్ దీరున • వారికిచట
 సరయోగు లెవరైన • బరితెంచుచున్నారె
 బరిచర్య గొప్పనే • వారి కిచట
 మతివాదులత్వగ్గ • మతివచ్చుచున్నారె
 వరమతిగల్గునే • వారి కిచట
 గీ॥ పూర్వపుణ్యంబు మంచిదై • పొసగుకతన
 జ్ఞానమార్గంబు గాంచెడి • ధ్యానమబ్బి
 మనదు సన్నిధికరుదెంచు • మాన్యు లెవ్వ
 రైన నిలువయున్నార యే • కాంబరాఖ్య॥
 (శిద్ధదు ప్రవేశించి)

నూ—బ్రహ్మముగారిని జూచి, (సెతులు జోసించి)

మ॥ కలయన్ జూచితి దేశమంతయును యో • గజ్జాను డెచ్చట ని
 ర్మలభావంబున గానుపింపడయె బ్ర • హ్మజ్ఞానమార్గోత్తమా
 చలతత్త్వప్రభుగా నెరింగి మిమ • గాం • చన్వచ్చినాడన్ ప్రయా
 నల కేసోర్బియు సత్కరింపుము స్వహ • చ్చించత్వరబ్రహ్మమా॥

[బహు—బాలికా నాపాదములంటుటకు

సీ॥ ముందు ధనేషణల్ • మొదలంటగా దృఢ

మెలగెడు వాడుగా • వలెను సుమ్మి

యాపైని దారేష • కాద్యంతమ ను దృఢ

జెలగెడు వాడుగా • వలెను సుమ్మి

యటుపైని పుష్పేష • కాసాంతముగ దృఢ

దండెడు వాడుగా • వలెను సుమ్మి

[శ్రమకోర్చినకే రజ • స్పృహతమోగుణం

బులదృఢంచువాడుగా • వలెను సుమ్మి

సీ॥ అట్టివాడవుగావు నీ • వర్సకుడవు

శ్లో॥ దండ్రాదు లాజ్ఞల • దవిసటి

వాడ వాత్మార్థ బోధకై • వచ్చుచుడ

విడు మదీయపదంబు లో • పెరివాడ॥

10

(అని లేవదీయబోవును.)

శిద్ధ—మహాత్మా!

మ॥ స్థిరచిత్తంబున యీషణత్రివిధము • దిక్ దృఢచి యున్నాడ నా

యరిషడ్వర్గమడంచినాడ నటుపై • యాత్మార్థహృదెల్ల మీ

దరికేతెంచినవాడ నిశ్చలుడ నా • తల్లిదండ్రులు మీరె మీ

చరణంబుల్ విడనాడ నిక్కమగ నో • సాక్షాత్పరబ్రహ్మమా॥ 11

(పోతులూరయగారు రౌద్రముగా)

మా—అవురా.

మ॥ కులవీర్య దౌర్బల్య మహమ్మ జూడవు పరో • క్తుర్బల్యుచున్నావు న

వృలుగావింక త్విదీయనామము కులం • బుక్ శ్లో॥ దండ్రాదులు

దోయంబులు మహాపాదమీల్ విడుము లే • బెబ్బి యెన్నున్న చం

నయ్యాత్మార్థమటున్న స్వల్పమని నీ • స్వాతంత్ర్యంబునకె యెంచితే॥ 12

(అని శిద్ధుని మీదికిబోయి ఆవలకు లాగును.)

(శిద్ధుడు లేచి పోతులూరయగారికి నమస్కరించి)

మా—అయ్యా నావయియింతి ఆగ్రహమేల జూపెదరు.

ము॥ ముడుమూలకావసియించువాడ కులమే • మోయన్న పింజారి వం
శ్శుడనాదంబియు పీరుసాహెబు యశ • స్కుల్ తల్లదండ్రుల్ ధృఢా
త్ముడ నానామము శిద్దడందురు మహా • త్మా నాకు యాత్మాగ్రమే
ర్పడ బోధించెడి వారలన్నమతి మీ • పాదాంజముల్ బట్టితి॥ 13

[బ్రహ్మ — కుమారా యంతయాగ్రహంబేటికి (అటుకూర్చుండుము.)

ము॥ కులమేదైనను నేమి సత్కులుశీర్షా • గ్రూరత్ముడై గ్రాలడే
కులహీనుండు బుధానువర్తియై న • ద్దోష్టి బ్రహ్మరిల్లడే
యలదుష్కర్మ మహాబలప్రళయతా • పాపోగ్రజంఝునిలా
మలనత్వార్థ మెరుంగవచ్చు నతిని • మన్నింపగా జెల్లదే॥ 14

శిద్ద — గురుప్రభో (చెతులు జోడించి)

ఉ॥ నిర్మల మానసుండవు వి • నీతివరుండవు ఘోరకృపా
ధర్మవనానలుండవు య • దార్ధవచుండవు నేన దేవ న
ద్ధర్మపురాణపూరిత ని • తాంతదయాశుడ హాపరాత్పరా
నర్మిలి మొక్కుచుంటి యగు • నావ్రద బ్రహ్మము జిక్కిజేయవే॥ 15

[బ్రహ్మ — బాలకా యంతపిచ్చివాడవు. నిర్గుణబ్రహ్మము జిక్కిజేయుటకు
యెవ్వనిసాధ్యము. ఆపని స్వల్పమనుకొంటివా॥

ఉ॥ చిక్కడు సర్వశాస్త్ర పరి • శీలన స్పృహ యుక్తి కేనియు
చిక్కడు వేషధారులయి • చీయనచర్చలు సల్పుచున్న వే
జిక్కును బ్రహ్మమా హృదయ • నీమను భక్తిరసంబు సూషిన్
నిక్కము శిద్దడా నీయఘ్న • నీవ్రతశుద్ధుడ సుప్రసిద్ధుడా॥ 16

గోవిందయ్య — (లేచి) బ్రహ్మముగారితో

శా॥ ఓహో మీరు మహామ్మదీయులట నీ • వోతండ్రి తత్వార్థము
బాహుల్యుగ బోధజేయకులజల్ • బాగోగులేమందురో
మోహోద్రేకత తల్లదండ్రు లిటులా • మోదింపరో యేమోహో
నాహార వ్యవహారభారములలో • నాస్తవ్యము జూతురే॥

మా — కావున మీ తల్లదండ్రుల యభిప్రాయము దెలియునంతకు కారణ
వివ్వకుము. (శిద్దకు గోవిందయ్యగారిని జూచి)

మా — స్వామీ నా మనోనిశ్చయము తిరగణశుద్ధిగా దెల్పదవినుండు.

మ॥ కులజల్ భేదము జేయ పాటుబడ నీ • కోపానలోదగ్గులై
 తీరేదండ్రుల్ బహుగా నివాదపడ నీ • తస్త్వంఢనీ బోవనీ
 కరకంఠభృకుటీ నిరీక్షణ మనగా • గ్ర జ్వాల చల్లారనీ
 జోయింపన్ తమనన్నిధి నిలతు భా • స్వద్రుహ్మ బోధార్థినై ॥ 18

(వీరుసాపాటు ఆదంబి వ్రవేసింతురు)

పీ—(కుమారునిజూచి) అరే తమాషగాయున్నావురా
 నీ॥ రుద్రాక్షలెన్నియో • ముద్రశుద్ధిగదా
 వెలయ మహమ్మ దీ • యులముగావు
 వీభూతిధరియించి • విర్రవీగుచు నిట
 వెలయ మహమ్మ దీ • యులముగావు
 దండకవాండలు • ధారియై సాములన్
 గొలున మహమ్మ దీ • యులముగావు
 కామాయ చేలుమిల్ • గట్టిగా మొలజట్టి
 గులుక మహమ్మ దీ • యులముగావు
 గీ॥ పునకు మక్కా మగీదు నీ • మహిని బెక్కు
 టుండ మణివిరుద్ధముగ ని • టుండనేల
 మనకు అల్లాయనా దేవు • డనువునుండ
 యితర దేవుల గొంచుట • నేటికయ్య॥ 19

మా—అదియును గాక
 చం॥ మన కుమారుడు లేవ మహి • మప్రదులెందరొ యేటికి మహా
 త్ముని కడజేరినావు కుం • ముఖ్యులు నిస్వధబట్ట జూతురో
 తనయ మహమ్మదీయు • మ • తంబున నైనను యెంత పెద్ద దే
 వుని గనుచుందురో వెలయ • నొప్పుగపొడమరమ్మరమ్మికన్ ॥ 20

శిర్డ—తొండ్రీ యేమంటివి
 చం॥ ఒకయెడ పెద్ద దేవుడు మ • రొక్కయెడన్ కడుచిన్న దేవుడే
 టికి వసియించు నింకి నిబి • డీకృతుడై మహా వసించు తా
 నొకడది యప్రమత్తుల య • యోగనలేక వాతానువర్తులై
 ప్రకటిత ప్రజ్ఞజూపెదరు • పంజము లాడుచు రాను పొమ్మికన్ ॥ 21

పోతులూరయ—(రాద్రముతో) అరేబాలకా

మ॥ క్రమమూ తండ్రియువచ్చి రమ్మనిన బో • కళ నీల్లుచున్నావు దు
ద్వమనోద్ధర్మవటు ప్రతాప రిపు సం • రంభాటపి పాప కో
న్యమకొక్షేయక ఓద్ది చూడు నిను సం • హరింబు గానింతవ
స్యము పోపొమ్మిక యేరికేని నవలో • క్యం బౌర్యహూస్సంబన-కో॥22
(అని క త్రిలీనుకొని ఝళిపించును) మీదికివచ్చును.

శిద్ద—(చేతులు జోషించి) అయ్యా త్వర చెయుడు నిరమింపకుడు.

మ॥ పరలోకంబున కెప్పుడైన జను ప్రా • ప్తంబుండు నీ కాయముల్
తిరమైయెప్పుడు బుద్ధుడంబుహహా • దేదీప్యమాన ప్రభా
కరవాలంబున యుక్తరింపుడిదె మ • త్క-తంబు మీ సన్నిధి
స్థిర భావంబున నిల్చుమంటిని మహా • శిద్ధుండ నే నిప్పుడే॥ 23

(అని ముందుసబోయి వంగినిలుచును) పోతులూరయ
వెనుకకుబోయి తన వీరముపై గూర్చుండును.

అడంబి—గుమారుని గొగోంచుకొని దుఃఖముతో

సీ॥ ఎన్నోనోములనోచి • నిన్నుగంటిమి మహమ్మ
కన్నులజూడరా • చిన్నిపుత్ర

శిద్ద—యెందరి గర్భాల • నేబుట్టినాడనో

యెందరికన్నుల • గంధునమ్మ

సల్లి—కన్నందులకు మమ్ము • కడతేర్చివేమిరా

కాతన్యమాయితై • కన్నపుత్ర

శిద్ద—కన్నవారలెల్ల • కడతేర్చినానటే

కాయముల్ స్థిరములై • గ్రాలునమ్మ

సల్లి—గీ॥ మన కులాచార దేవుని • మానసమున

దలవకొకొకని దలవ • దగునెపుత్ర

శిద్ద— మతములెన్నైన దేవుడి • మృహిని నొక్క

డనెడి యార్యవాక్యముల్ • వినవెట్లై॥

24

త్త మాట—అయ్యో కుమార నేనెంతవేషివేసినూ, నామాటవినక పెడ
మార్గంబున బోవుచుంటివా?

శిద్ద—యేమది మోక్షమార్గమునబోవుట పెడమార్గమా?

తల్లి—ముమ్మాటికి మామాట వినుటయేలేద?

శిద్ద—ఆ ముమ్మాటికి వినుటయేలేదు.

ఆదం—(భర్తను జూచి)

మనమాటఁ చెవిబెట్టడయ్యె యెవరీ • మార్గంబు జూపించిరో

ఘనదీక్షాపగతంత్రుడై నిలచె నా • కర్మంబయిట్లుండె యే

మనుదానఁ యిక నేమి నేయుదును యేమాట్కిఁ బ్రవర్తింతు నా

తనయ్యఁబాసి ప్రపంచమందకట నా • భానాకు నిశ్చేరికఁ॥ 26

పీరు—కాంతామనో యే దుఃఖించెదవు.

కం॥ మనపుత్రుడు గాడితడు

మనపుత్రుడైయిన యెడల • మనగతి జనడే

మనమాటవినడె మన్నన

గనడే పోవించడే శు • భంబు నొసగడే॥ 26

మా—కాపున వీనిపై నానవడో వైర్యమవలంబించి వీనికి వప్పుజెప్పి

బోవుటే యుచితము (అని బ్రహ్మము గారిని జూచి) (శిద్దని

చెయ్యి బట్టుకొని)

కం॥ మాపుత్రుడు గాడితడు

మీపుత్రుడెనుమ్మి యిప్పుడు • మీకడజేరఁ

యీపాపని రక్షింపరె

యేపాపమెరుంగడయ్య • యిగితవేద్యా॥ 27

(అని దుఃఖముతో శిద్దని బ్రహ్మముగారి వద్ద నూర్చుండబెట్టి

నమస్కరించును)

గోవిందమ్మగారు—బాలకా నీతిలిదండ్రు కింత ఘోషింపుచుండ యిటు

నుండ భావ్యముగాదు పొమ్ము.

శిద్ద—జననీ మంచి మార్గంబునబోవు కుమారునిగాంచి సంతోషింపక

ఘోషించెడు జననీజనకుల వెంటబోవు యుచితమా.

(ఆదంబి - పీరుసామెలు - నిష్క్రమింతురు)

బ్రహ్మముగారు—యీశ్వరమ్మగారినిజూచి, మనమరాలా!

ఉ॥ ఈతని పూర్వజన్మఫల • మీశని చిన్నతనాననాగమా
 తీతవిచారణామలము • తివ్రతుగాగ నొనర్చె శ్రేనివ
 యీతనికిట్టి నిశ్చలము • దెట్టులగల్గును చూడుముమ్మ యిం
 కీతనికాత్మబోధ వివరింపగ సందియమేలయుండెన్ ॥ 28

యీశ్వ—(లేచి బ్రహ్మముగారికి సమస్కరించి) జేజినాయనగారూ.

మ॥ పదిరెండేడులు సన్నిధినిలచి భవ్యంబైన శుశ్రూషచే
 మదిరంజిల్లగజేసి సదురుని సన్మానంబునుగొంచు హృ
 త్సదనుశ్చిన్మ్యునిగా గ్రహించవలె స్వచ్ఛంబైన యాత్మార్థము
 విదలింపవలె బోధజేయవలెగా । వింపవలెమోతనని ॥ 29

శిద్ద—(యీశ్వరమ్మగారికి సమస్కరించి) త్రిలోకాధీశ్వరీయీశ్వరీ.

మ॥ తనువుల్ శాశ్వతమేమిగావు గడువిం • తల్ లేదు యేవేళనో
 గనుమూయు పదిరెండువత్సరము లిం • కల్ యెట్లు మీసన్నిధి
 ఘనతత్వార్థముకై వసించుటలు శం • కల్మాని మోక్షార్థము
 తనువున్నప్పుడే గాంచగావలయుగా • దాత్ల వేజెప్పవే ॥ 30

యీ—వత్సా అవును నిజమే (అని కొంచెము ధ్యానించి) శిద్దని

(బ్రహ్మముగారికి జూపుచూ) యీతడు పూర్వజన్మలో

ఉ॥ గోపధజేసినాడు శమ • కూర్మిని జన్మకువచ్చినాడు దు
 ర్భావముమానినాడు తలు • వల్ దోదండ్రుల బాసినాడు మీ
 శేవయొనర్చగాయిటకు • జేరెను శిద్దడు సాత్వికుండు
 ద్భావుడు కారణంబిడుడు • భావముగాంచితి జేజినాయనా ॥ 31

1 బ్రహ్మముగారు 2 శిద్దడు 3 యీశ్వరమ్మగారు 4 గోవిందమ్మ
 గారు నిలచి తక్కినవారు నిష్క్రమింతురు)

శిద్ద—(బ్రహ్మనుజూచి) అయ్యా గుర్వరా,

చం॥ జగతి సముద్రభంగముల • చాడ్చున కర్మను యెల్లజీవులు
 దగజనియించి పెంపుగని • తాము నసింపుచుండు నెట్లు
 తగనివిధంబు బాంధవ్యము • దంబున దెప్పవె విన్నయంకినా
 కగణితమైన జన్మరహి • తాదుభుత మబ్బెడిదేమొజెచ్చెన్ ॥ 32

బ్రహ్మ—అమ్మాయి మనమరాలా యీశిద్దడు కర్మనసింది జన్మరహి

త్యుడగుటకు సాధనంబుంజిన దెల్పుమని ప్రార్థింపుచున్నవాడు.

అతని కాసాధనంబేదియో దెల్పగలవా

యా—జేన నాయనగారు తమ రాజ్యయిచ్చిన యెడల యెందుకు జేవు
జాలను

బ్రహ్మ—ఆ జ్ఞనిచ్చితి వచింపుము

యాశ్వ—చి త్తము

గీ॥ ఆశ్రమంబుల నేదైన • యభ్యసించి

సాధనచతుష్టయసరణ • సంక్రమించి

శమదమాది షట్క-సమితి • క్రమమెరుగుట

జన్మరాహిత్యము నకదే • సాధనంబు॥

33

శిద్ధ—(పెతులుజోడించి) అమ్మా ఆశ్రమములెన్నియో శేలవివ్వగలవా?

యాశ్వ—ఆ అటులనే, బ్రహ్మవంశము, బ్రహ్మచర్యము, గృహస్థము.

వాసప్రస్థము, సన్యాసము, అను అయిదాశ్రమములు గలవు.

శిద్ధ—అట్లేయేయాశ్రమమందు యెట్లు వర్తింపవలయునో శేలవిమ్ము.

యాశ్వ—శిద్ధా అట్లులే నేవచింత వినుము. పిత్రోపదేశంబున

గీ॥ బ్రహ్మవంశజుడేరోజు • బ్రాహ్మిలోడ

నుదియమందున స్నాన మిం • పొప్పుజేసి

భస్మదారణ గాయత్రి • పఠనజేసి

బ్రహ్మసాక్షిత్వపదవిని • బ్రబలగాంచు॥

34

శిద్ధ—తల్లీ బ్రహ్మచర్యాశ్రమ మెట్టిదో వచింపుము.

యాశ్వ—శిద్ధా ఈవిషయము మాజేజనాయనగారి నడుగుము.

శిద్ధ—(బ్రహ్మముగారినిజూచి) స్వామీ యీ యాశ్రమమును తాము
దెల్పుడు.

బ్రహ్మ—శిద్ధా వినుము. గురూపదేశంబున

గీ॥ బ్రహ్మచర్యాశ్రముడునదా • భైక్షమడగి

నిత్యముఁ స్నానసంధ్య ల • గ్నికుశ భస్మ

దండకౌపీన గాయత్రి • ధర్మవిధుల

దనరి సాలోక్యపదవిచే • ఘనతగాంచు॥

35

శిష్య—స్వామీ గృహస్థాశ్రమధర్మ మెరింగించెదరా?

బ్రహ్మ—శిష్యా నచింపకేమి గురూపదేశంబున

గీ॥ జపము భస్మంబు హోమంబు + స్నానసంధ్య

దేవపూజయు నతిధిపూ + జావిధాన

ముల ననుదినంబుగార్హస్థ్య + ఉలరుచుండి

జగతి సామీప్యపదవిని + సంరక్షించు॥

36

శిష్య—మహాత్మా వానప్రస్థాశ్రమిండెట్లు వర్తింతును.

బ్రహ్మ—శిష్యా వినుము. నిత్యమస్వాది మహావాక్యార్థాను భవము.
గురునిచే పొందబడి

గీ॥ వయసుమీరిన తదుపరి + భార్యతోడ

నడవికేగి వానప్రస్థు + ఉనుదినంబు

స్నానసంధ్యాన్ని హోత్ర భ + స్మములజరిపి

శంకరమూలఫలంబుల + గదసి దినుచు

బ్రహ్మసారూప్యపదవిని + బరిధవిల్లు॥

37

శిష్య—మహానుభావా యత్యాశ్రమిని నెరుంగ జెప్పడు,

బ్రహ్మ—శిష్యా వినుము. గురుమూర్తివలన.

సీ॥ నిత్యంబు స్నానంబు + నీతంబుగానమ్మ

భస్మధారణతోడ + బరిధవిల్లు

తత్త్వభేదాభేద + తర్కంబు కర్మ దు

మర్మముల త్రయా + ధర్మమణి

పాశబంధంబుల + ప్రాధిచే దెగదెంచి

బంజేదియంబుల + శారదోశ

దేశభిమానంబు + దివ్యంబుగా దృంచి

నంటుసలేకతా + నంటుబడక

గీ॥ శుద్ధమై తన్మధై ధర్మ + బద్ధుడగుచు

నామరూపక్రియాస్పద + మేమిగాక

తాను తానైన సన్యాసి + తనువువిడచి

బ్రహ్మసాయుజ్యపదవిని + బరగుచుండు॥

38

శిద్ధ—అచ్యుత! రాజయోగానందబ్రహ్మమా? పరబ్రహ్మమా?

శ్రీ॥ దివ్యవంచాశ్రమంబులఁ • దెలసినాడ
సాధనచతుష్టయంబును • బోధజేయ
నేడుచున్నాడ • దెల్పనే • విశ్రుతాత్మ
తత్త్వనిశ్చయానంద వి • ధానమూన॥

39

బ్రహ్మ—అచ్యుత! యీసాధనచతుష్టయము లెవ్వయో వీనికిబోధింపుము.

యీ—చిత్తము (అని శిద్ధనిజూచి) శిద్ధా నిత్యానిత్య వస్తువివేకమనియు,
యిహామూతార్థ ఫలభోగవిరాగమనియు, శమాదిషట్క
సంపత్తి యనియు, ముముక్షుత్వమనియు నాలుగువిధంబులతో
సాధన చతుష్టయమయ్యెను.

శిద్ధ—శ్రీ వాటివిధము కొంచెమువచింపుము.

యీ—శిద్ధా బ్రహ్మము నిత్యమని జగము నిత్యమని దలియుట నిత్యా
నిత్య వస్తు వివేకము. సరదేవలోకాంగనాదిభోగేచ్ఛను వదలుట
యిహామూతార్థ ఫలభోగ విరాగము.

శిద్ధ—శమనమాది షట్కసంపత్తెట్టిదియో తెలియబలుకుము.

యీ—శిద్ధా యీసంగతి మాజేజనాయనగారి సడుగుము.

శిద్ధ—తండ్రి తామువచింపుడు.

బ్రహ్మ—శిద్ధా మీతల్లెగారు బోధించును. (గోవిందమ్మగారినిచూచి)
యీవిషయమింతికి బోధించుము.

గోవిందమ్మ—స్వామీ తమరనుజ్ఞ నిచ్చినయెడల అటులనేబోధించెదను.

బ్రహ్మ—అనుజ్ఞనిచ్చితిని బోధింపుము.

గోవిందమ్మ—శిద్ధా శమము - దమము - వ్రపరతి - తితిక్ష - సమా
ధానము - శ్రద్ధ అను నీయారు విధంబులతో శమాది షట్క
సంపత్తి యయ్యెను.

శిద్ధ—జననీ వాటి విశేషము లెరుంగజెప్పుము.

గోవిందమ్మ—శిద్ధా అటులనేజెప్పదవినుము

శ్రీ॥ అరయ విషయాదులను జక్క • కాత్మనిర్మ
లంబుగవసించజేయ శ • మంబటండు

జ్ఞానకర్మేంద్రియంబు • లజ్జానశీః
మృగసీయక నిల్పద • మంత్రంబుదు॥

40

శిద్ధ—తల్లీ ఖిన్న విషయంబులు దెల్పుము

గోవింద—శిద్ధా

గీ॥ విహితకర్మలమంచిగా • విడచియుండు
టరయ పువరతియనియెద • రార్యజనులు
యవనిసంవిః ప్రారబ్ధ • మైన కష్ట
విహరులకు నింద నిడకుంట • యెతితిత్తు॥

41

శిద్ధ—జననీ ఖిన్నవి వచింపుము.

గోవింద—కుమారా అటుల నే

గీ॥ తత్త్వబోధను వినుటకు • దగిలిరాని
మనమును మర్పించుబోధ • వినెడుగతిని
జేయుటే సమాధానమై • జెల్వొసంగు
చిత్తశుద్ధియార్యసుతి వ్ర • సిద్ధ శిద్ధ॥

42

శిద్ధ—తల్లీ శ్రద్ధాలక్షణముకూడా దెల్పుము.

గోవింద—అటుల నే

గీ॥ తల్లీ దండ్రుల గురువుల • దైవమందు
ప్రీతినిల్పుట శ్రద్ధ సం • ప్రీతివినుము
నిశ్చయమనంబుతో నెప్పు • నిలచి గురుని
బోధగాంచ ముముక్షుత్వ • పూర్ణమండ్రు॥
(అవనికపడును.)

43

(అందరూ నిష్క్రమింతురు.)

తృతీయాంకము సంపూర్ణము.

చ తు రా ం క ము.

పోతులూరయ ఒక్కడే ప్రవేశించి

(రాద్రుతో శనలో)

మ॥ అలచుక్కల్ ధరరాలడుల్పెదను భూ • మ్యాకాశముల్ రెండు చే
తులతోదాలిచితాళమేతుదగ న • తుగ్రానల జ్వాల శీ
శలనన్ జేసెద మచ్చసూపెదను స • ప్తద్విధ విశ్వంభరా
వలయంబందున గల్లు దుష్టులను మ • ద్బాహుప్రతాపాద్ధతి॥ 1

కు—యిట్టికుమారుండనై న నేను శమకడ కరుడెంచి

మ॥ అనువర్తి నిను నాశ్రయించి మదభీ • స్థార్థంబు శతార్థమో
జనకా బోధను సల్పనేయనిన న • స్మృత్రీతీర్థ దీర్ఘక
న్వసిగో కారణమివ్వబూనుటలు భ • న్యంబానశిండ్రియిదే
జని మాతల్లకి మీస్వభావమును నాసాంశంబుగా దెల్పెదన్. 2

(నిష్క్రమించుచు అవనికపడును.)

(తెరదీయగనే బ్రహ్మముగారు కూర్చొనియుండగా, పోతుల

జోడించియుండగా శిద్దడు నిల్చి యుండవలెను.)

శిద్ద—అయ్యా సమంకారము గావూజసత్వతిని

కం॥ ద్వాదశ వందనము లుకడు

మొదలుతో సన్నీశని ము • ముక్తాత్యర్థ

స్వాదితుజేయవె • బుద్బుద

మీదేహమునమ్మగాది • కేమని శెప్పెన్. 3

బ్రహ్మ—ఓహో శిద్దా ప్రప్రథమము న

మ॥ అలరన్ దారకము న్నహించవలె సాం • ఖ్యుంబాహున్ లుగగా

వలెదానకలయమైవసించు వెోత • త్వంబున్ విశోకించి ని

శ్చలబుద్ధి యమనస్కః పిద్దియనుదీ • క్షున్నితానిశ్చితా

చలతత్వాసినిపంచబంధముల ద్రెం • చన్ గావలెన్ ముక్తికన్॥ 4

శిద్ద—అయ్యా ఆతారకమన నెట్టిదో శెలవిండు

బ్రహ్మ—శిద్దా సద్గురూప దేశమంత్రానుష్ఠానపరుండై ఆరు రంధ్రము

లను మూయుటకు పట్టుకుయను ముద్రనుబట్టి నీయూర్ధ్వస్థు

ములో బ్రజ్వలిల్లు దశవిధానంద బ్రహ్మమనుగాంచుటయే తాగ
కవిధంబు॥

శిద్ధ—మహాత్మా సాంఖ్యపృథ్వియెట్టిదియో వచింపుడు ?

బ్రహ్మ—శిద్ధా పృథివ్యావస్తేజో వాయురాకాశాదివిచక్షణయే సాంఖ్య
పృథ్వి.

శిద్ధ—గురువరా పృథివీవ్యావస్తేజో వాయురాకాశములను పంచతత్త్వము
లుగదా. అందు నాకాశతత్త్వపంచకాంతరింద్రియముల నెరుంగ
జేయుడు.

బ్రహ్మ— 1 జ్ఞాత 2 మనస్సు 3 బుద్ధి 4 చిత్తము 5 అహంకారము.

శిద్ధ—మహాత్మా వాయు తత్త్వ పంచప్రాణములు దెలుసుము.

బ్రహ్మ— 1 సమానము 2 వ్యాసము 3 ఉదానము 4 ప్రాణము
5 అపానము.

శిద్ధ—దేవా అగ్ని తత్త్వపంచకజ్ఞానేంద్రియములు వచింపుడు.

బ్రహ్మ—1 శ్రోత్ర 2 త్వక్కు 3 చక్షు 4 జిహ్వ 5 ఘ్రాణము.

శిద్ధ—స్వామీ జలతత్త్వపంచతన్మాత్రుల వచింపుడు.

బ్రహ్మ— 1 శబ్దము 2 స్పర్శము 3 రూపము 4 రసము 5 గంధము.

శిద్ధ—దేవా పృథివీతత్త్వపంచక కర్మేంద్రియము లెరిగింపుము.

బ్రహ్మ— 1 వాక్కు 2 పాణి 3 పాద 4 పాయు 5 ఉపస్తలు.

శిద్ధ—మహాత్మా యాపంచవింశతితత్త్వంబుల గల్గువాడెవ్వడు.

బ్రహ్మ— స్థూలశరీరుండైన జీవుండు.

శిద్ధ—అతనిపేరేమి.

బ్రహ్మ—విశ్వము.

శిద్ధ—స్వామీ గగనతత్త్వ పంచకాంతరింద్రియములలో జ్ఞాన యెచట
నుండును? యేమిచేయును?

బ్రహ్మ—సహస్రారమందుండి సమస్తవస్తువుల జ్ఞాప్తికి దెచ్చుచుండును.

శిద్ధ—దేవా మనసూ.

బ్రహ్మ—కంఠస్థానమందుండి నానావ్రయాణము లూహించును.

శిద్ధ—స్వామీ బుద్ధి.

[బహ్మ—ముఖస్థానమందుండి నమస్తవస్తువుల వాంఛించుచుండును.

శిద్ధ—దేవా చిత్తమో.

[బహ్మ—నాభీస్థానమందుండి నానాచిత్తముల జేయుచుండు.

శిద్ధ—సామీ అహంకారము.

[బహ్మ——ఉదరమందుండి యహంకృతిగో గించును.

శిద్ధ—నేవా నాయుత్పాదపంచకములో నమానవాయు నేస్తానమందుండి యేమిచేయుచుండును.

[బహ్మ—నాభీస్థానమందుండి భక్షించిన పకలపదార్థముల రసము డెబ్బది గండువేల నరములకుం నమముగా పంచిపెట్టుచుండును.

శిద్ధ—మహాత్మా వ్యానవాయువు.

[బహ్మ—శరీరమందుండి రోమము లుగగురించి శీతోష్ణాది స్పర్శలదెలియ జేయుచుండును.

శిద్ధ—స్వామీ ప్రదానవాయువు.

[బహ్మ—కంఠస్థాన మందుండి నానావిధములవలుకు పోకించుచుండును.

శిద్ధ—నేవా వ్రాణవాయువో.

[బహ్మ—నక్షత్రముందుండి వెనుక వెన్నుననున్న నశినాళరంధ్రంబుననెక్కి వినపడుచున్న తారకధ్వనియైన హంతుం బనె రెండు బీజంబుల బట్టి యిడాశింగళియనే యడమ కుడి రంధ్రంబులన సో అని లో పలకెడి హం అని వెలువడి ఉచ్ఛ్వాసనిశ్వాసంబుల నడుపు చుండును.

శిద్ధ—మహాత్మా అపానవాయువో?

[బహ్మ—గర్భమందుండి అంతాయూ శోధించి మలమూత్రములను గర్భ మునంటకుండాతుడిచిపెట్టి అధోచ్ఛ్వాసయై వెళ్ళిగొట్టుచుండును.

శిద్ధ—గురుమూర్తి అగ్నితత్వపంచకములోన శోత్రేంద్రియ మెచట యుండును.

[బహ్మ—కర్ణగోళములయందుండి దిక్కుల శబ్దములాలకించుచుండును.

శిద్ధ—స్వామీ త్వగింద్రియమో.

[బహ్మ—నాభీస్థానమందుండి మజ్జ మెదడు అస్థి నరమాలు మాంసము

శుక్లము రుధిరము అను నీస వృధాతువులను బొదిపెట్టుకొని మును
గుగా చర్మమును గప్పికొని యుండును.

శిద్ధ—దేవా చక్షురింద్రియమో

బ్రహ్మ—కన్నులయందుండి నానారూపవస్తువుల వర్ణించుచుండును.

శిద్ధ—జంహ్వేంద్రియమో.

బ్రహ్మ—నాలుకయందుండి పుడుచుల గ్రహించుచుండును.

శిద్ధ—స్వామీ శ్రూణేంద్రియమో

బ్రహ్మ—మిక్కులయందుండి త్రివిధగంధంబు నాగ్రహించుచుండును.

శిద్ధ—గురుశ్రేష్ఠమా పృథ్వీతత్త్వపంచకేంద్రియములలో వాగింద్రియ
మెటనుండును. యేమిచేయుచుండును.

బ్రహ్మ—వక్త్రమందుండి భూపించి పుణ్యమ దూపించి పాపముదెచ్చు
చుండును.

శిద్ధ—స్వామీ ప్రాణేంద్రియమో.

బ్రహ్మ—హస్తములయందుండి పెట్టించి పుణ్యమ కొట్టించి పాపము
దెచ్చుచుండును.

శిద్ధ—దివ్యపూరుషా పాదేంద్రియమో.

బ్రహ్మ—పాదములయందుండి పుణ్యక్షేత్రమలకు నడపించి పుణ్యమ
పితృలు మొదలగు పూజ్యులకు దాకి పాపము దెచ్చుచుండును.

శిద్ధ—మహాత్మా సాయురింద్రియమో.

బ్రహ్మ—యోనిప్రహవతులయందుండి శుక్లశోణిత మూత్రానంద వి
ర్జన జేయుచుండును.

శిద్ధ—దివ్యావతారా! పువస్తేంద్రియమో

బ్రహ్మ—గుడస్థానమందుండి యేపూట మామూత్రము లాపూచూ వెళ్ళి
గొట్టుచుండును

శిద్ధ—మహానీయా జలతత్త్వ పంచకేంద్రియములలో శబ్దేంద్రియమెటనుం
డును? యేమిజేయుచుండును

బ్రహ్మ—లింగస్థానమందుండి ద్వయముతోగూడి ధ్వని యిచ్చుచుండును

శిద్ధ—మహాత్మా స్పర్శేంద్రియమో

(బ్రహ్మ—దేహముంట వ్యాపించి యెక్కడ నేమిసోకినా చేతితో తుడిపించుచుండును)

శిద్ధ—దేహ నూపేంద్రియమెటనుండును: యేమిజేయుచుండును:

(బ్రహ్మ—కన్నులయందుండి కంటికి కనుపడే రూపవస్తువులను చేతికి జిక్కించుచుండును.)

శిద్ధ—తండ్రి రసేంద్రియమో

(బ్రహ్మ—సాహస్రారనుండుండి పాదానిమస్తక పర్యంతమూ పదును జేయుచుండును)

శిద్ధ—మహానుభావ గంధేంద్రియమో

(బ్రహ్మ—ముక్కులయందుండి సకలవాసనలూ యేక సుషుమ్ననుండుండి గ్రహించుచుండును)

(ఒకభటుడుప్రవేశించి (బ్రహ్మముగారికి నమస్కరించి ఒకపుత్తిరమిచ్చును.)

(బ్రహ్మ—(అందుకొని పుత్తిరము విప్పి చదువుమని శిద్ధనికిచ్చును)

శిద్ధ—(అందుకొనును)

యోకాం—(ప్రవేశించి) (బ్రహ్మముగారికి నమస్కరించి) స్వామీ తమ పూజాగృహంబున కను దేకుంట చె భక్తశ్రేణి వేగిరింపుచున్నది (అని కూర్చుండును)

(పోతులూరయ్య - గోవిందయ్య - గోవిందమ్మగారు - యీశ్వరమ్మగారు ప్రవేశించి)

అంతా కూర్చుండురు.

శిద్ధ—(బ్రహ్మముగారికి నమస్కరించి అయ్యా చదువుటకాజ్ఞ యిత్తురా?

(బ్రహ్మ—(చదువుమి)

శిద్ధ—పుత్రరమిట్లు జదువును

శ్రీ మహా మొదలయిన మశీదులన్నటింపినట్టిఘనుండును సమస్త మహమ్మదీయ శాస్త్ర విచక్షుండును అల్లాయను దైవభజనాను రక్తుండును మహమ్మదీయ రాజ్యాధినాథుండును నగు నబాళు, పోతులూరి (బ్రహ్మముగారికి తెలియజేయునది యేమనగా

యెల్లుండి సాయంత్రము మూడవజామున మత శిద్ధాంత చర్చ

మదీయానానమున జరుగును నీవు తెగిన నన్నాహముతో శవక యీ
జవానుతో నే బయలు దేరి రావలయును. ఇది మదీయ శాసనము.

పాదుమా నాలు—మోహర్.

(అని చదివి నిలచును)

యేకాం—అయ్య నబ్బు యింతకనినంబుగా బాధ్యునిగాబి పించుటకు
కారణమేమయి యుండును

గోవిందమ్మ—అదియే బాగుగా విచారింపడు

గోవిందయ్య—తిల్లీ యందు విచారింపవలసిన దేమున్నయది యీ శిద్దని
తిల్లీదండ్రులు నబ్బుగారితో శెప్పి మనకు పయించిన బహు
మానవృత్తిక

యేకాం—అట్లులైన సభాచయించి మన కేమి బహుమానమిచ్చెదరో

గోవిందయ్య—యేమిచ్చెదరా మహివాదమునల్లిశిద్దనివిషయమింతో మన
కు శిక్షనివ్వ జూచెదరు

యీ—అవును నిజమయ్యే యుండవచ్చును

గోవిందయ్య—అందుననే మనసన్నిధి నీ శిద్దని నిల్పవద్దని : యదాగా
నొక్క వక్కాణించితిని

యేకాం—మీమీట కెవరుకాదని

గోవిందయ్య—యెవరుకాదనిననూ, యెవరొననిననూ ప్రస్తుత కార్యో
పద్రవాబి నెవరు వాలలాడ జనసుమ్మక్తులో విచారింపుడు

పోతులూ—యెవరోపని దీర్చబోవువారని విచారింపుచుంటిరా?

గీ॥ తిల్లీదండ్రులు బంధులు • తిల్లీదేలగ

తిమమతిము బాసి మనదు మ • తింబుజేరి

మనకు మోంబుగూర్చిన • మాన్యుడెవడో

వాడె యీకార్యమున కప్పు • బాధ్యుడగును॥

6

శిద్ద—(విచారముతో నిలచును).

బ్రహ్మ—వానియొక్కనియం దేకాదు. నాయంహాగోడు. వచ్చిన
వాడువాడయ్యె వుంచినవాడనేనైతి. కావున యిందు కిద్దరమూ
పోవలసిన వారమే.

పోతు—(లేచి) సొండ్రి మీ వెంటనేనునూనచ్చి వరుషంబులాడెడి వారిన్లెల్ల నూ మదీయకరవాలంబున తుత్తురుముగావించెద. శేలవిండు.

[బ్రహ్మ—కుమార నీకరవాలంబుతో కొంగరినేజయించెదవుగాని అందరి నీజయింపజాలవు. మేమొకరి స్వరూపాశితో నిమిషంబున అందరిని జయించి వచ్చెదము. నీ విచ్చటనే యుండుము.

నిష్క్రమింతురు శైరరాలును.

కుష్టువ్యాధి గల భర్తతో భార్యయొక చెట్టుక్రంద కూర్చొని యుండు.

భర్త—(దుఃఖముతో) ఆహాకర్మమా నీవుననేకదా మాయామేయం బైన జగంబు జనుంచుట పంపిగాంచుట లయించుటగాన నిన్ను మించువారుండరా లేరు ముమ్మాటకని లేరు.

శ్లో॥ ముప్పదిహాడు కోట్లసరి • ముఖ్యులు యెన్నది నాల్గులక్షలై
యొప్పిన జనకోట్లు విమ • లోజ్వల తాబ్బభివాండమెల్ల ని
న్నెప్పుడు మీరజాలవు నహీన పరాక్రమశక్తివమ్మవు
వృష్టినొద్దిమమ్మిడు • పూసరిల్లుగిమింటలేవకే॥ 6

(పోల్చి యింటనైననూ మమ్మువదల పొమ్ము. పదివేల వదనము.

లాచెరించెదము (అనినమస్కరించి) (భార్యనువీక్షించి) దుఃఖముతో

సీ॥ వ్యాఘ్రేభకంఠిర । వప్రకరారావ

మేరీతియోర్చెద • యిందువదన

కంటకోదగ్రవృ • త్తుమలపెనాపిడి

కేరీతియోర్చెద • యిందువదన

పదునైన యెదురురా • ల్పదములతాకున

కేరీతియోర్చెద • యిందువదన

యత్కుగ్రమగులేపి • హానప్రజాభిల

మేరీతియోర్చెద • యిందువదన॥

గీ॥ చీమ మాంసంబు నెత్తురు • చిందుచుండ

మూపునందున నజ్జర్చి • మోయుచుంటి

నయ్యె నీకప్తములనెట్లు • నరయువాడ

నన్ను దేవుండుగానడె • నన్ను తాంగి॥

భార్య—(దుఃఖముతో) భర్తను న తొడపై పరుండబెట్టుకొని పైట
చరగుతో కనులనీళ్ళు తుడచి) నాథా మీరే వినుకుజెంది దుః
ఖంచెదరా. నాకెన్నికష్టంబులూనహిల్లిననూ మీరు సుఖంబుంసిన
గదా నాకు శ్రేయస్కరంబు మీరు లేకున్న నేనుండుట యెందు
లకు. అయ్యో నాథా ఆయాసంబుగా నేత్రంబులు మూయుచుం
టిరేల భోజనకాల మతిక్రమించుటచే త్సుత్పిసానిచేడ్చిశోష
గనుచుంటిరా అయ్యో అయ్యో నేనేమి నేయుదును.

సీ నామనోనాయకు • నేమాటికినైనను

దయజూడరారె గం • ధన్వలార

నాప్రాణవల్లభా • నాప్రియు నెల్లెన

బీతిరక్షింపరే • వేల్పులార

నావృద్ధయాంబుజ • ననీనాపురక్షింప

గరిమతోరారె కం • ఘరుషులార

నానాధుకీవాధి • నయమొనర్పగరారె

దివ్యోపభాష్యనీ • దేవులార॥

సీ॥ ఆర్తివేడుచునుంటి చం • ద్రార్కులార

భక్తిమైనుంటినో నవ • బ్రహ్మలార

మొక్కుకొడుచుంటి మీకు త్రి • మూర్తులార

దిక్కుమీకన్న మాకేరి • దివ్యులార॥

8

చం॥ స్థిరమతి తీర్థయాత్రలను • జేసితి జేసితి వైద్యమంతయో

తిరిగితి నెల్ల దేశముల • దేహముడస్సెను నోరుయెండె హ

వరమదయాకరావృషభ • వాహన యాశ్వరశూః నామనో

హరునకు దిక్కునీవె యహహ • యిదియేమొకొ జవ్వలూగజక॥ 9

(అని మూర్ఛబడును)

(బ్రహ్మముగారు శిద్ధుడు, సేవకుడు (వవేశింతురు)

బ్రహ్మ—(ఆతరముతో) అమ్మా మానినీశోమణీ యేల ప్రలాపించి

మూర్ఛిల్లెదవు లెమ్ము.

శ్రీ—(నేత్రములుదెరిచి భర్తను సరిగా బయండబెట్టి లేచి బ్రహ్మము

గారికి నమస్కరించి స్వామీ మమ్మురక్షింప సాక్షాత్కరించిన
వరప్రసాదవతారులై యుండవచ్చునుగాని మాయవస్త్రయంతయు
శేమతో వదించుటకు యత్నిపాసగచే డస్సియుండుటచే జెప్పజాల
కుంటిను. (అని నిట్కూర్పుతో కూలబడును.)

[బ్రహ్మ—పతివ్రతాతిలకమా యాఫలము భుజించి యాహు మీవృత్తాం
శము జెప్పుము. (అని యొకఫలమిచ్చును.)

శ్రీ—(ఆఫలమందుకొని)

ఉ॥ భర్తను తృప్తుజేసి యటు + పై భుజియింతురు దారలన్న మ
ద్భరయొ కుష్ఠరోగమున + బొల్బడుబాధను యత్నిపాసలం
దార్తిని గుండుచుండ గగ + హాసముతో ఫలమెట్లు దిందు నా
భర్తనుబ్రాచి నన్ను పరి + పాలననల్పుము తిండి హాదయక. 10
(అని మూర్ఛబడును.)

[బ్రహ్మ—(ధ్యానమభినయించి వీభూతి తీసుకొని)

పం॥ పతినతిభక్తితో పరమ + పావనుజేయగ శీఘ్రయాత్రుల
హితమతిస్నేహ మోసుకొని + యిచ్చటికిఁ జనుచుచుయో పతి
ప్రతి వడిలెమ్ము నీమగడు + పావనుడయ్యెను చూడుమమ్మ మీ
మతిగొల్గోల్కొన్నియును + మానక చేకురి నీశసత్కృపక. 11
(అని వీభూతి బ్రహ్మణునిపై చెల్లును.)

[బ్రహ్మ—(లేచి తనశరీరము పరికించి చూచుకొని సంతోషముతో
భార్యను పోచుచు)

మ॥ కడుదుర్గంధ నివాసితంబయిన మ + త్కాయంబు నేడేమొ య
న్నడు లేనట్టి శుభంబుగాంచెయిది గ + న్న నీకు నాశ్చర్యనా
జ్ఞెడు నిద్రింపగ వేళగాదు సఖ లే + వేయిపు యక్షింప భ
ర్తడొ నారాయణుడో విరించియొ లన + తూర్మిక ప్రవేశించెనే॥
(అని లేపును.)

శ్రీ—(లేచి భర్తను పరికించి భర్తను లేవదీసి బ్రహ్మముగారికి నమ
రింపజేయును.)

సీ. నా మనోహర నిన్ను • నన్ను కాపాడిన

ప్రహ్లాదవతారుడీ • ప్రవిమలబుండు

నా మనోహర నిన్ను • నన్ను కాపాడిన

భాగ్దాసతారు డీ • ప్రవిమలబుండు

నా మనోహర నిన్ను • నన్ను కాపాడిన

వై కుంతవాసుడీ • ప్రవిమలబుండు

నామనోహర నిన్ను • నన్ను కాపాడిన

శరనూత్కుడైన యీ • ప్రవిమలబుండు

గీ॥ యీ మహాత్ముని కరుణచే • యీవు నేను

బ్రతుకగంటిమి లేకున్న • బ్రతుకగల్గెమి

యరయ సాస్తాంగ వందన • మాచరించి

భక్తి గొలుచుట మంచిదో • ప్రాణనాథ.

13

(అని యిద్దరూ సాగిలబడి పాదములు బట్టుదురు.)

[బ్రహ్మ—ప్రతివ్రతా తిలకమా భూసురసేవ మా యికలెండు. మీగ్రాహ

మున నొక్క యుత్సాహము బుట్టనున్నయది. అదియూ గన్ను

లార జూచెదరు.

(అని నిష్క్రమింతురు)

(అని రాలును.)

చతుర్థాంకము సంపూర్ణము.

పంచమాంకము.

(శ్రాహ్మణులు సభజేసియుండగా)

శిర్డ—(ప్రవేశించును)

[బ్రహ్మ—(లేచి యెదురుగావచ్చి) నీదేకులమోయి

శిర్డ—

శీ॥ యేకులమంచు నన్నకిగె • దీవు వచింతునుజూడుమయ్య భూ

లోకమటన్న హరిగల • లోభపునల్కల దుష్ట జ్ఞానమక

భీకరమైన దుడ్డుగొని • బిట్టగపాదుచు శుద్ధిజేయు చూ

చేకువాడ నార్యజన • దివ్యపదాంబుజ వందనీయుడ౯॥ 1

(బహ్మ—(ఆగ్రహానుతో) అపురా యెంత మదించితిని భూలోక
మను చూదియందు భోభులనే మహ్మ నల్కలగాజేసి దుల్చి జ్ఞాన
మనే దుడ్డుతోపాది శుద్ధిజేయునంటి సామర్థ్యపు చూడేకుల
వాడవా (అని చెప్పుటకొని)

శ్లో॥ ఉర్వి సంజారివంశమం • దుదృఢించి

జడలు విభూతిదాన్వన • చందమేము

వలియబల్కులు లేకున్న • తులవయిపుడ

గుండెలదరంగ గొట్టదీ • గుంపుజూడ౯॥ 2

'అని భూలోనికి కొనిపోవును.

(బహ్మ—(ప్రవేశించి) ఆర్కుణారా యూపిచ్చివానినే! హింసంపజూచె
దరు విడుడు.

(బాహ్మణ—ఆ యేమనుచుంటివి. యూంపు పిచ్చివాడను చుంటివా
కాదుకాదు యూరిని గురువులైన నీవునూ పిచ్చివాడవే. ఈతిని
వదిలకుండుటయే కాదు నిన్నునూ వదలము॥

(బహ్మ—మొదిటనేను మీకు జ్ఞానగదా నన్నుమీరు వదలకుండుట.

(బాహ్మ—యేమి యిందరిమధ్యవసించు నీవుమాకు జ్ఞానేవిక్కువా?

(బహ్మ—నిక్కముగా మీకు జ్ఞానము యెట్లున్న

చ॥ సకల చరాచరి ప్రకర • సంభవకర్తగన్చి వెంటనే

సకలములోననిల్చుకొని • సాంగమ గా వెలిన్తె యితఃపరం

బొకడనుగాచరించు నను • నొప్పుగబట్టెడు వాడెవండోకో

వికృతవాదీశులార యిటు • వెర్రిలపోడజూకనిల్వరే॥ 3

(రాదహతో)

ఉ॥ ఈసభవారలొక్కరిది • యేమిదురంతము వీరిపైక దు

రాష్ట్రములమైగడంగుటలు • భావ్యమా గా దని బల్కురైతి న

దూర్భసురగేహుల విడచి • దుర్మదవర్తన శీలురుండు నా

వాసముల దహించుశిఖ • వాస్తవ మొక్కనిమేషమందుననె॥ 4

(తేరబడును.)

(తెరలోపల బ్రాహ్మలు) అవురా యంతవిచిత్రముగా సున్నయది. మననందరిని శిలించి మనకనుల కంజనము వేసి మచ్చుజల్లి మాయమై పోయిరి. మనగృహములందున పొగలెగయుచున్నది. అనికల్లోలముగా నిష్క్రమింతురు తెర లేచును.)

ఒకవనములో బ్రహ్మముగారు శిద్ధుడు బ్రాహ్మణభార్యభర్తలు భటుడు నిలచియుందురు.

బ్రాహ్మ—(పురమువైపు వర్రీంచి బ్రహ్మముగారితో ఆతురముతో)
సీ॥ పొగలెగెను భూన • భోభాగమాద్యంత

నిదియేమిచిత్రమ • యరుగనయ్య

కాలాగ్నికీలలు • గగనంబుకెగ్రచాక

నిదియేమిచిత్రమ • యరుగనయ్య

శ్వలనాగ్నితాపంబు • నలుదిక్కులకు బర్య

నిదియేమిచిత్రమ • యరుగనయ్య

మందుకరులైనో • మనదాపుబడుచుండె

నిదియేమిచిత్రమ • యరుగనయ్య

గీ॥ ఆపురచరాచరంబున • నగ్నిదగ్గ

మగుచునున్నది యిదియేమి • యమ్మృతంబా

నందు మాగేహముగూడ • నమరియుండె

దేవదేవమహానీయల్ దెల్పుమయ్య॥

5

(అని బ్రహ్మముగారి పాదములబడును.)

బ్రాహ్మ—(లేవదీసి) వత్సా సుగుణుల గేహంబులుదక్క తక్కిన గేహంబులన్నియు దగ్ధమగునట్లు శిలించితిగాన యిట్లు జరుగుచున్నయది మీగేహంబున కేహనమొండవ. ఈయన్ని చల్లారిన తదుపరి మీరాపురంబున ప్రవేశించి మీగేహంబున సుఖంబుండుడు. తిరిగివచ్చు నప్పుడేను మీకు పునర్దర్శనం బిచ్చెద. (అనినిష్క్రమించును.) (తెరపడును.)

(నబాబు శిద్ధనితండ్రి యిద్దరు వంశితులు సభజేసియుండగా)

భటు—(ప్రవేశించి నబాబుగారికి సలామొనర్చి) అయ్యో ప్రభువుగారు

ఆమహానుభావుని వర్ణింప నాసాధ్యమా? అయిననూ కొంచెము
చెప్పెద నాలుకింపుము. మీరుబంపగా నేనుతోయి వారితోగలసి
యిచ్చటవచ్చు మార్గములోను.

సీ॥ కుష్టురోగార్తిచే • కుండెడు భూసురు

కాయంబు స్వచ్ఛంబు • గానోనర్చె

ఆవలపురిలోన • యమనిన మతవాద

మందున యందరి • నందెదీర్చె

శదుపరిక్రోధులై • గదసినవారల

కగుపడకుండ మా • యంబొనర్చె

యొనరించి మమ్మొక్క • యువవనంబున జేర్చి

నెత్తిట్టణంబు ద • గంబొనర్చె

సీ॥ శాపపీష్ణితో నాపురి • సంహరించి

బోయలెవ్వరు పాయని • పూలపల్ల

కపయినెక్కి మనసభకు • కీలెరింగి

వచ్చుచున్నాడు బ్రహ్మంబు • వాస్తవముగ॥

6

నబాబు—(ఆతురముతో) అటులనా వారేరి.

(బ్రహ్మముగారు శిద్దడు ప్రవేశింతురు. అందరులేచి నమస్కరింతురు.)

నబాబు—బ్రహ్మముగారిని చూచి నమస్కరించి, అయ్య తామియా
సన మధిష్ఠింపుడు.

బ్రహ్మ—ఆప్రధానమైన వ్యాఘ్రాననము పరచుకొని కూర్చుండును.

శిద్ద—ఒకచోటకూర్చుండును.

నబాబు—అయ్య బ్రహ్మముగారు నూమత్స్థుడైన యీ వీరుసాహెబు
కుమారుని యేకారణముచేత మీమతమును జేర్చుకొంటిరి.

బ్రహ్మ—మేమెందులకు జేర్చుకుంటిని. అతనేచేరెను.

నబాబు—అటులనా అని, శిద్దనివైపు చూచి, శిద్దా మనమతాచారము
నుమాని, వీరి మతాచారమున జేరిన దెందులతో వచింపుము.

శిద్ద మనమతమని వారిమతమని వీరిమతమని యెన్నిమతములుండినను
దేవు డొక్కడేకదా. ననువులెన్నైనను అత్యయితోకదా కులము

లెన్నెనను బీజమొక్కలకుదా యని జన్మవిముక్తకొరకై పరి
మేష్వరునిగా యీ దేశకుని నెంచి గొలుచుచుండెరిని.

నాబు—అట్లులైన నీ దేశకుడు పరమేశ్వరుడైనందుకు రుజువేది జా
పగలవో దెల్పుము.

శిష్య—చూపకేను.

సీ॥ పరమేశ్వరుండని • ప్రచురింపదగినట్టి
సర్వజీవైక్య సా • క్ష్యంబుగలదు
పరమేశ్వరుండని • ప్రచురింప దగినట్టి
శింభుకుమార సా • క్ష్యంబుగలదు
పరమేశ్వరుండని • ప్రచురింపదగినట్టి
సర్వమేకాత్మ సా • క్ష్యంబుగలదు
పరమేశ్వరుండని • ప్రచురింపదగినట్టి
కాపానలాగ్ని సా • క్ష్యంబుగలదు

సీ॥ శుద్ధసాత్విక బుద్ధి నెం • చును మహాత్మ్య
సర్వభూతాత్మ్యయంచు యీ • సాధుమూర్తి
నెన్న నీకు నాకును శత్రు • మెట్లుకేషు
కైన చతురాస్యుకైన శి • క్ష్యవడనవుడు॥ 7

నాబు—ఏమీ నీ దేశకుడు కుల మతి భేదంబులు లేనివాడ. అట్లులైన
మనము భుజించు వదార్థము తో విందు సల్పెదము. సంశయము
లేకుండా భుజింపజేసెదవా.

శిష్య—అట్లులే చేయుడు॥

నాబు—సేవకునిచూచి, సేవకా మనసువారంబున కేగి పల్లవాహారంబు
వల్లెరమున బెట్టుకొని స్వరితంబుగా రమ్ము.
సేన—చిత్తము, అని తేరలోనికి బొయి తిరిగి వొకవల్లెరముపై మః
సుకువేసుకొని చెంబుతో మధిరము తీసుకొనివచ్చి బ్రహ్మముగాఁ
ముందు వీరముపై బెట్టును.

(బ్రహ్మ—(కొంతెము ధ్యాన మభినయించి)

సీ॥ విశ్వసృష్టిని • వియకారణమేతు
భూతావతారునై • బాసగి జేసి

విశ్వంభరాభార • విద్యవతార మూ

ర్తి ప్రభారాశినై • దివిరితేని

యఖలాండకోటి బ్ర • హ్మాండనామకుడనై

యేకస్వరూపిగా • నెసగితేని

యాదిమధ్యాంతి శూ • న్యాతిత బ్రహ్మ వా

చాగమ్యభవునై • యలరితేని

సీ॥ వీరలాహరిమునకు నై • క్రూరవృత్తి

దెచ్చు సీ ఫలహరిమూర్త • దివ్యమైన

భోజనార్హ పదార్థమై • బాదలుగాక॥

(అని వత్సేరము పైమూతెదీసి కొన్ని ఫలములు చేసిబట్టుకొని జన

ము వైపుజూచి)

అందుకొనుడవే ఫలములు • నారగింప॥

8

(అని యిచ్చును)

సభవారిందరు కై నుహానుభావాయని చప్పట్లుగొట్టుచూ ఫల

ములందుకొని దినుచూ నిష్క్రమింతురు. (తెర రాలును)

(ఝాశ్వరమ్మగారు పోతులూరయ్య గోవిందమ్మగారు గోవిందయ్య

గారు యేకాంబర యోగి సభదీరి కూర్చొనియుందురు)

(తెర లేచును)

పోతు—(గోవిందమ్మగారిని జూచి) పల్లీ నాల్గు దినంబులైననూ మా

నాన్నగారు యెందుకో రాకున్నవారు అచటేమి కలహంబు

వాటిల్లినదో

గోవిందమ్మ—ఏదోకొం చర్చ గళ్లనట్టులే యున్నయది

గోవిందయ్య—నిజమయ్యే యుండవచ్చును

యేకాం—అయ్యో యింకెట్లు నేను బోయి వత్తునా

ఝాశ్వ—యెందులకు మీరింటి విచారించెదరు. అన్నివిధంబుజయంబు

గైకొని నుఖిసితిరా నేడిచటికీ మా జేజినాయనగారు శిద్ధధూ

రానున్నవారు

(అన్నాజి అప్పాజి (వవేశము)

గోవిందయ్య—(వానిని అర్హాసముల గూర్చుండబెట్టును గూర్చుందురు)

అన్నాజి—బ్రహ్మము గారెట కేగిరి

గోవిందయ్య—న బాబు పిలిపించి తేహోయిరి

అప్పాజి—యెప్పుడువత్తురు

యీశ—నేడేవత్తురు

(తెరరాలును నిష్క్రమింతురు)

(బ్రహ్మముగారు శిర్దడు సభలో కూర్చుందురు)

బ్రహ్మం—(సంతోషముగా)

సీ॥ కాంక్షిన్య మైత్రేయి + కాసిక కశ్యప

కర్ణాశ్రమంబుల + గాంచినాము

జనుదగ్గి జాబాలి + శైమిని జహ్నుని

కపిలాశ్రమంబుల + గాంచినాము

మాద్ధల్య నూండవ్య + మందపా మతంగ

గర్గాశ్రమంబుల + గాంచినాము

నాల్గల్గు నసిష్ఠ + వరతంతు వల్మీక

కౌత్సాశ్రమంబుల + గాంచినాము

సీ॥ శుకశానకాశ్రమముల + జూచినాము

అల యగస్తాశ్రమంబెల్ల + నరశినాము

గాంచవలసిన తపసుల + గాంచినాము

యోగమహిమాను వతిమచే + నోరిశిర్ద॥

9

శిర్ద—చిత్తమే తమ మహిమచే నేనునూ గాంచితి

(అప్పాజి అన్నాజిగార్ల (వవేశము)

బ్రహ్మం—(లేచి వారిద్దరిని గొంగోంచుకొని) తాము (నాయుకాంక్షానము

పూర్తియైనదా

అన్నాజి—అయినది (అని యొకపుస్తకము చేతికి యిచ్చును

బ్రహ్మం—రహస్యస్థలమున కేగుదమా

అప్పాజి—అటులనే త్వరజేయుడు

బ్రహ్మం—శిర్దా నీవిటనే కూర్చొనియుండుము. వీరితోమాటలాడి వచ్చి
దను అని తెరలోనికి ముగ్ధురూపియి తిరిగి బ్రహ్మముగారికి

ప్రవేశించి శిద్ధా యారోజ సాయంకాలము అయిదు ఘంటల ప్రాద్ధుండునంతకు కొన్ని ఫలపుష్పంబుల గొనిదెమ్ము పూర్ణ కటాక్షమిచ్చెద.

శిద్ధ—చి త్రమః (అని నిష్క్రమించును తెరవ్రాలును)
(గోవిందమ్మగా కొక్కతే ప్రవేశించి దుఃఖముతో)

నా—హ మనోనాయకా యమ రెండవపుత్రుండయిన పోతులూరయ్యకు కారణమిచ్చుని నేనెంతబాధించిననూ కటాక్షింపవలెతి రింకెవ్వరా తనికి దిక్కు

బ్రహ్మ—ప్రవేశించి కాగునీమశీ నీవేల యింతచింతించెదవు నిన్ను కక్కిన కూటి నెవరు భుజించిరి చెప్పుము

గోవిందమ్మ—శిద్ధడు భుజించెను

బ్రహ్మ—మనవాడెందులకు భుజింపడయ్యె

గోవిందమ్మ—సంశయమున్నుడగుటవలన

బ్రహ్మ—అట్టివాని కెట్లు కారణమిచ్చుట

గోవిందమ్మ—యింక వానిగతి ముట్లు.

బ్రహ్మ—అదిచేగన్ననూ నేనుజెప్పబోవు రహస్యమివరికీ జెప్పవుగదా.

గోవిందమ్మ—అట్లులే జెప్పను.

బ్రహ్మ—ఈ రోజు నీ నవతాంబు చాకిరిని నిర్వికల్పముగా నిష్కామముండగానుంటిని.

గోవిందమ్మ—అహ అయ్యో నేమతోపాటు నేనునూ నిష్కామయందు ప్రవేశించెద.

బ్రహ్మ—ఇప్పుడుగాదు. పోతులూరయ్య శాపముతీరినందువలన

గోవిందమ్మ—అయ్యో ప్రాణశ్విరా పోతులూరయ్యకు శాపముక్కివేది.

బ్రహ్మ—అంతడొక కారణంబున నానమాధిద్యారములు దెరచి నా తపోభంగమొనర్చుటచే నేనాతినిని వ్యాఘ్రంబగునట్లు శపింప నీవేతెంచి పుత్రభిక్షుబెట్టుమని బ్రార్థింప దయాపూర్ణభావుండనై ఆరుమాసంబులు పగలువ్యాఘ్రంబుగా రాత్రిమాసపుండుగానుండు అల్లాడువలె వీరభద్రదాలయంబుతో అపంబాచరిం

ప్రచూ ఆర్యమూసాంఘియున వీరభద్రునివలన కారణంబుది
కావనిమోచుండయు త్రిలోకపూజ్యుండగు నంజనకూ యిట
నుండవలసినదానవే, తప్పదు. నూరుపూటాడకుము. (అని తెన
వైచిత్ర్యాచి) యేకాంబర యోగినైత్యురూ యిటురపి శ్లో.

యేకాం—(ప్రవేశించి) అయ్యా సమాధిసంకరించి వచ్చితి
 బ్రహ్మం—అట్లుంటున్న గోవిందయ్యను, గూత్వదీని, గోతు మారయ్యను
 త్వరితంబుగా పిల్చుకొని రక్ష.

యేకాం — (చిత్తము అని వారినిప్రవేశపెట్టును ననుస్మరించినట్లు)

బహుం—గోవిందయ్యను వ్యాఘ్రాననముపై గూర్చుండబెట్టి.

శ్రీ॥ సద్యశశ్చిత్తాత్మజపు • స్నానము సంధ్యయు నిశ్చయత్యేవా
శ్యోద్యమకార్యనిర్వహుడ • వోయికునూగుడ భూపతిపనై
వేద్యమల్లెకాంచును • వీరమొకమ్మచు పూజన్ము ని
ర్దిద్యనొంగుచుంటి నర • లీక గొను మూరునవింపకెద్దియున్ ॥ 10

(అని భవస్థానిని మంత్రమువదేసింది) తిరిగి వీరముపై కూర్చుండి యీశ్వరమృగానిని తన తోడపై గూర్చుండ బెట్టుకొని.

ని॥ పరిపూర్ణేశ్వరి యీశ్వరివినవి యీ • భక్త వజంబుడగూ
 పరిపూర్ణాత్మను మోక్షమార్గమున బో • వత్ జేయునదోధన్
 యురుభావమున యోగదండనిశ్ • నోయమ్మ బోధించనై
 గరిమన్వీక్షితిగ్రహించు మిదలో • కంబంతి చంచుక్ ॥ 11

(అనియోగ శిక్షిమిచ్చి పోతులూరయ్యను తొడవయి గూర్చుండ బెట్టుకొని)

అతిరాద్రుండవు యేమెరుంగవు మదీ • సూక్ష్మబ్రహ్మర్తపుచుం
 పతివిన్నాళ్ళు నమంజనంబుగను బ్రా • ఘోర బృహద్రావణమే
 గతిని నా విడనాడి మీజనని శింఖశుద్ధసత్త్వక శీ
 లువేగాంచుకుమార మీరినను చాలామోసమబ్బున్ జమి॥ 12

(తెరవాలును అందరు నిష్క్రమింతురు)
(అరణ్యములో శిద్ధుడు వక్కడే ప్రవేశించి విచారముతో)

సీ॥ ఫలపుష్పములు చూత • వనమున బరికింప

గనుపడవిదియేమి • కారణంబు

ఫలపుష్పములు నింబ • వనమున బరికింప
 గనుపడవిదియేమి • కారణంబొ
 ఫలపుష్పములు బిచ్చ • వనమున బరికింప
 గనుపడవిదియేమి • కారణంబొ
 ఫలపుష్పములు జంబు • వనమున బరికింప
 గనుపడవిదియేమి • కారణంబొ॥

సీ॥ యేమికారణమయిన నే • నేమి నేతు
 పుష్పఫలములు గొనకెట్లు • బోవువాడ
 యిచ్చుడె యీగట్టుచునుండి • యిరుకుదుమికి
 బ్రహ్మమునన్ని సాణములే • బోయువాడ॥ 13

(అని దుష్టులకబోయి అటు పరిశీలించి సంతోషముగా)

మ॥ అవిగోనచ్చట పుష్పములే ఫలములు • త్యాగైర్వముపైఁగగా
 నివసించెగొనిపోయి వాంఛింపల • నీకప్రధానైకదీ
 క్షవశే దీర్చెడు దివ్యమూర్తికక్షిమో • క్షప్రాప్తిగైకొందు సంత
 భవరాహిత్యమొగందు బ్రహ్మమును భావంబందుగందునదా॥ 14

(అని పుష్పములు గోనుకొని పశ్చిమమునబెట్టుకొని తెరలోని కీ
 తిరిగివచ్చి ప్రవాహమునుగాంచి చేతులుకొడించి)

సీ॥ యెవ్వడుమూర్తికక్షి • యేవ్వరుడగుదు
 వరము త్యేమావమై • బరగుచుందు
 యెవ్వడుసర్వము • యెవ్వడు సర్వము
 ముం డెవ్వడాధ్యుడీ • ముర్వయందు
 యెవ్వడుసృష్టింపు • నెవ్వడు పోషించు
 యెవ్వడీజగము • యిరుచుచుందు
 యెవ్వడు మునిహృద • యేప్సిఃంబు • గడ్డి
 మోక్షంబు నిచ్చెడు • దీక్షనుందు

సీ॥ అట్టి మహనీయు నర్చింప • నరుగుచుంటి
 ఘోరవనమున సొంటిగా • గుండుచుంటి
 నమ్మమందాకినీదారి • నిమ్మునాదు
 స్వాంతమందున నిన్ను సంత • స్మరణజేతు॥

(అని ముందుకునడచి) ఆహ యాగంగాభవాని నాయందుదయా
పూర్ణభావమై త్రోవనిచ్చుటయెంత విచిత్రంబు. ఇదియంతయు నా
పరంధాము మహిమగాక వేరుండునా (అనినిష్క్రమించును తెరవాలును)

(సమాధియందు ప్రవేశించగా. గోవిందయ్యభార్య- గోవిందమ్మ
గారు యీశ్వరమ్మగారు హఠాతి పల్లెరము పట్టుకొని
యీ—సీ॥ అండసిండాండ ప్రహళిండంబులంటని

రంగప్రభాయిదే • మంగళంబు

గో—కంటికి మింటికి • రెంటికి జనగాని

రంగప్రభాయిదే • మంగళంబు

యీ—నిగమాంతవేద్యమై • నిష్కళాతీశమా

రంగప్రభాయిదే • మంగళంబు

గో-భా—ఆదిమధ్యాంతరం • బంశశూన్యంబైన

రంగప్రభాయిదే • మంగళంబు

యీ— గీ॥ వాననత్రయనాశ స • వ్యవస్థన వి

నాశ యప్తమద వినాశ • ఈశ దేవ

గో— చంఢిశాంతాకరణ చతు • స్త్రయగతే

మంఠితాచల నీకదే • మంగళంబు॥

16

(అని హఠాతియిత్తురు. అందఱూ పుష్పములుచట్ల నమస్కరింతురు
తెరవాలును)

(శిద్ధుడు పుష్పములు శీనుకొని ఒక్కడే ప్రవేశించి విచారముతో)

మ॥ జగదాశ్చర్యకరప్రభావ త్రిజగ • తాన్మనూజ్య వైభోగ ది
వ్యగురు ప్రాభావ సద్వశిష్ట శుక క • క్వాత్రేయ వాక్మీక సా
నగ తాతాశవ నారదాదినాని ధ • న్యస్తోత్ర హృద్యామనా
నిగమాతీత చరాచరావకర వి • సీ భారనిర్వాహకా॥

మా— అయ్యో చూతండ్రీ!

సీ॥ పాకళాలలోన • బరికించి జూచితి

కారణంబేమొనో • కానరావు

హాసభా మంటపా • భ్యంతరంబునజూడ
కారణంబేమొకో • కానరావు
భక్త మంటపమున • పలుమారు వెదకితి
కారణం బేమొకో • కానరావు
నర్మితిమంటపా • ద్వంసంబు వీక్షింప
కారణంబేమొకో • కానరావు
గీ॥ ఒనగ దేవుడు లేనిదే • వస్థలంబు
గతి దనరి మంటపంబులు • గానబడియ
(అని ఆలకించి) అదిగా
అచట భేరి కామాళరావ • మలరుచుండె
నిర్వికల్పసమాధిని • నిలచితేమొ॥

(నిష్క్రమించును. తిరిగి ప్రవేశించి శిద్ధుడు అందరు జూచుచు)

డగా సమాధిచుట్టూ ప్రదక్షిణము చేయుచూ)

—* దండుకము. *—

శ్రీమన్మహాదేవ శ్రేష్ఠప్రభాభావ భూతేశ భోకేశ దివ్యస్వరూప
ప్రకాశానన్దు పూలకంపించి నన్నెంతో నమ్మించి నాకొంపయున్ ముం
చి నా దుంపయున్ ద్రంచి కార్పణ్యమూహించి కాంతారమందెన్న
కష్టంబులుప్పొంగ గల్పించి నొప్పించి కాలంబు కాలంబు గావించియంత
సమాధిన్ ప్రవేశించి యున్నావు నాకక్క డెవ్వరు దిక్కుంకి రండున్
మదిన్ గొల్చుచెనుండు నోదేవ నాజన్మ రాహిత్యమున్ బొందు నీయొక్క
మంత్రోపదేశంబున్ గాంచ కొండంత యాశన్ భవత్సన్నిధిన్ నమ్మి
యున్నట్టి వాడన్ గ యీవిధిన్ జేయ మర్యాద? నాప్రార్థ నానింప
రారాద నాతోడ వాచా ధరా చక్రమల్లాడనీ చంద్రుడున్ సూర్యుడున్
మార్గముల్ దప్పనీ వార్ధులకంగనీ శంకరున్ కంటిమంటారనీ మూడు
లోకంబులున్ నాశమున్ గాని తారల్ భువిరాని ప్రాణముల్ బోని
యేమైనగానో మదీయోత్తమాంగంబు యేకాగ్ర చిత్తంబునన్ ప్రక్కలై
పోవ నీద్వారమున్నుండు యీ బండకున్ సూటిగాగొట్టి నాజన్మ జాలిం
తు భావించు బ్రహ్మవతారాయ పోత్యూరి వీరాయ ధీరాయ ఓంకార
రూపాయ అహ నమసే నమసే నమసే.

అనినను పూరించి సమాధి పండకు తల గొట్టపోవును. అంతట ద్వారములు విశహస్యము. బ్రహ్మాంగారు సాక్షాత్కరించి శిష్యుని కంగణించుకొని ముఖభళిరా శిష్యుడవన్న వీవెగడ స + ద్రుహృత్థముకల్య భా
సిలువాడెవ్వడు యిందీక్షగొని ని + ల్నా పూర్వ మారామచం
(దు) సచ్చిష్యుడు నాంజనేయుడను ను + ర్దోషభజంకునిలుం
డల శ్రీకృష్ణుని శిష్యుడగుడు యి + ట్లర్థించి వర్తించిరే. 19
చూడుము.

సీ. హనుమంతుడారాము + నాత్మార్థమెరుగంగ
శేవించి భృత్యుడై + జెలగలేదు
అర్జునుండారాము + నాత్మార్థమెరుగంగ
శేవించి భృత్యుడై + జెలగలేదు
హనుమంతుడారాము + నావహంబందున
శేవించి భృత్యుడై + జెలగలేదు
యర్జునుండాకృష్ణు + నావహంబందున
శేవించి భృత్యుడై + జెలగలేదు
గీ॥ ఆజ్ఞమీరిని సత్కీర్తి + నాంజనేయు
డంద నేడిల నాడు కా + లాంతమందు
కృష్ణ లేవదీసినకీర్తి + శ్రీశీకూర్తి
నంద లేడదినాకు ని + పొందలేదు.

నా—నీవన్ననో యొకరి ప్రేరేపణయే లేక కడు చిన్నతనములోన.

సీ॥ బలిహండులనుబాసి + తత్వార్థమెరుగంగ
వేళ దేశంబుల + దిరిగినావు
చర్చించి గురువుల + స్వారస్యమును గాంచి
కోరి మత్సన్నిధి + జేరినావు
తః సంగ్రహులరుదెంచి + తిగవాడ వినకపుడ
మీరి మా శేవలో + దూరినావు
సమయంబునకు నుమ + చయ ఫలములకని
బొమ్మన్న యడవికి + బోయినావు

గీ॥ అచట కష్టంబులుమరిన • యనుభవించి
తుదకచట రాగకాలంబు • ఘోషోగ
బ్రతుకు విడనాడ నిశ్చల • భావమూని
క్షీణిని యశవంగంటివి శిద్ధ • చిత్తశుద్ధి॥

శిద్ధ—అయ్యో! యమరేలు నన్నింత గణుతించెదరు.

సీ॥ నేను యీజన్మలో • జ్ఞానండునై నట్టి
కారణంబరయ మీ • కరుణగాడె
నేను మీ సన్నిధిలో • మూసకవసియించు
కారణంబరయ మీ • కరుణగాడె
కాంతారమునగల్గు • కష్టంబులను జాయు
కారణంబరయమీ • కరుణగాడె
ఘోరదీక్షిను మది • గుదురుగానిల్చిన
కారణంబరయ మీ • కరుణగాడె

గీ॥ సాంఖ్య తాంకయమనస్కు • సరణి దెలసి
పూర్ణతత్త్వంబు నిత్యమౌ • పూర్ణసిద్ధి
జేసి జన్మరాహిత్య నై • జెలగునట్టి
కారణం బరయంగ మీ • కరుణ గాడె॥

బహు—అవును యిటువినుము.

మ॥ తను తాదేన్ద్రుని మూర్ఖమానసుని స్వాం • తంబుగ్రమత్తి ద్విపం
బనసంచారిము సల్పుచుండు పర తి • త్వార్థంబును గాంచు న
జ్ఞను స్వాంతంబు లయంబుజెందుబహుపు • మ్మభింతభృంగంబు చ
య్యన సంపెంగసుమంబు సోకనలయం • పోగీతి శిద్ధాభువి॥

హా—కావుననీవు

సీ॥ శ్రీవిరాట్పదసర • నీరుహద్వంద్వ పూ
జాసరోవరహంస • సరణినిలచి
శ్రీవిరాటాఖ్య సం • స్మృతివిశేషలఁ దు
గ్ధంబుధీ చంద్రు వి • ధంబుదవరి

శ్రీవిరాడ్భక్తి చా • రిప్ర విప్రభుకథా

జుదవార నుయూర • సామ్యమమరి

శ్రీవిరాట్సుఖము • ర్తి భ్యానరాకాని

శాధీశ్వర చకోర • మట్లు జెలగి

సీ॥ అతుల శ్రీవిరాట్ప్రభుత్వము • తాంబూజాళ

జనిత మకరంద మదభృంగ • మనగవెలిసి

పరమ శ్రీవిరాట్సాయుజ్య • పదనువర

సరసమణి మందిగనివాస • మరయవలయు॥

24

మా—అవిరాట్ప్రభుండు

సీ॥ కన్నులనడుమను • సన్నంబుదిడ్డలో

తిన్నగావె గెడి • వన్నెకాడు

పాభాగమునందు • నీలంబు జ్యోతుల

వాలలాడుచునుండు • వన్నెకాడు

చూపులలోపల్క • పాపల నడుమను

వ్యాపించివె గెడి • వన్నెకాడు

చక్కురాగ్రమునందు • సాక్షాత్కరింపుచు

వైభోగముగవెల్లు • వన్నెకాడు

సీ॥ నిర్వికల్పసమాధిని • నిలచువాడు

నేనువాడనుభేదంబు • లేనివాడు

నచల పరిపూర్ణుడై ధాత్రి • నలరువాడు

అద్వితీయతనీలోన • యమరెచూడు॥

25

మా—వాడే

సీ॥ రహిమహిసప్తావ • రణనవద్వారపు

రబరివేష్టిత హిత • రమ్యుడగుచు

శుద్ధ సాత్వికమునౌ • సూక్ష్మబుద్ధిని మురితి

గానొనరించి స • క్రముడునగుచు

విలడకేంద్రియభృత్య • లను వృత్తిగెల్వ ప్ర

మంచమనిత్యప్ర • భావుడగుచు

వటుతురీయ సభా • భవనమున హృదయసిం

హాసనాసీన సం • వాసుడగుచు

గీ॥ పవనచామరముల విద్య • భటులువీవ

దవిలి ప్రాజ్ఞుడు కీర్తి ఛ • త్రంబు నెత్త

నెరుక నడ నద్వివేకి హా • చ్చురికెసలుప

ముక్తి కామిని వాహుంక • మున నసింప

జెలగు బ్రహ్మంబునేనే ప్ర • శిద్ధ శిద్ధ॥

26

మా—ఇప్పుడు నీవు తారక సాంఖ్యామహాయోగంబుల సంగతిగి

వృద్ధాప్యండ్లవై తో పంచభూతంబులందుండి గగనతత్త్వంబై యె

కటినిలవియుండి నకలమూ చోయుటకు తాను యెరుక్కై యుండి

కనుక పరిపూర్ణం బెరిగించెది నాలకంపుము.

పరిపూర్ణ బోధ.

1 ఈపు ట్ట యలు యేమీలేదు.) యిదిద్వాదేశాక్షరీ మహా మంత్రము॥

2. ఆయెరుకను విశేషించుటకు నీకలబోధోచితరీతాలు యేలాగో ఆలాగే) యిదియే పంచదేశాక్షరీ మహామంత్రము.

3. ఈయిరుపును విశేషించుటకు (నీమూలంలేని శరీరమేమీలేదు.) యిదియే షోడశాక్షరీ మహామంత్రము. యింతకన్నను వేరులేదు యిదియే పూర్ణ బోధ యిచ్చితి ముక్తగాంచుము.

శిద్ధుడు—(చేతులుజోడించి) మహాత్మా నందమానందము.

నీ॥ శ్రీమదఖండ స • చ్చిత్తుస్సుఖ సామ్రాజ్య

బ్రహ్మవతార తు • భ్యం నమోస్తు

అననుసూనైక ది • వ్యానంతికశ్యాణ

బ్రహ్మవతార తు • భ్యం నమోస్తు

విశ్వోద్భవస్థితి • విలయకారణమహా

బ్రహ్మవతార తు • భ్యం నమోస్తు

సకలచరాచర • జంతుజాలాన్వితా

బ్రహ్మవతారి తు • భ్యం నమోస్తు

గీ॥ పరమనిర్గుణ భావతు • భ్యంనమోస్తు
అమరవందితాధీశ తు • భ్యంనమోస్తు
వాదభేదఃరహిత తు • భ్యంనమోస్తు
పరనిరంజనాకార తు • భ్యంనమోస్తు
(అనినమస్కరించును.)

27

[బ్రహ్మ—శిద్ధానాగుణిండగు అల్లాడువల్ల వీరభద్రుడు.

గీ॥ రాజయోగమెగదా • రంజిల్లు సంసార

జలరాళి దాటించు • సరళినావ

రాజయోగమెగదా • రంజిల్లు యజ్ఞాన

తిమిరాళి నడగించు • దీపకళిక

రాజయోగమెగదా • రంజిల్లు పాపాఘ్న

ఘోరకాంతాని కు • శారమహిమ

రాజయోగమెగదా • రంజిల్లు చతురాంజ

రీంద్రియ జలజక • కీంద్రసమప

గీ॥ సరస వేదనురాళ కా • సారవిమల

మరయ పాక్షునూర్గ నిరీక్ష • శాంజనంబు

నట్టి రాజయోగముబూని • యద్వితీయ

[బ్రహ్మవదని గొంచుచు • బ్రహ్మనయము॥

28

పా—అని బోధించుటవలన నే నారాజయోగంబువలంబించితి. నీవు

నాయూజ్జ్వలకారము యీ రాజయోగమునందు ప్రసిద్ధిగాంచుము.

సత్యము దప్పకుము. (అని సమాధియందు ప్రవేశించిపోవును.)

శిద్ధుడు—ఆతురతతో, అయ్యా అయ్యా నాకొకకోరికగలదు దీర్చుడు.

[బ్రహ్మం— వెనుకకు మరలి, కొంచెము భ్యానమభినయించి, ఆహా తెల

సితి నిత్యము నాపాదుకలు పూజించు కౌతూహలము. నీకుగో

నది. గావున యివిగో గొనుము. అనియిచ్చును.

శిద్ధుడు— మహాప్రసాదమని (అందుకొనును.)

[బ్రహ్మ—(సమాధిప్రవేశించును.)

శిద్ధుడు—(బ్రహ్మముగారిని చూచును.)

స॥ ఆనుగుణ్యంబగు దేహవట్టణసుఖం • మ్నాంతఃపురంబందు భ్రాం
తిని సోహంబను హంసతూలికవయి • దివ్యంబుగా చిత్తశత
ఘావారావములు జెలంగ రుచులూ • వృక్ష శాంతికాంతక దృఢం
బున కేళి దనియింపబోయితివహా • మూర్తిత్రయబ్రహ్మమా॥29

స॥ సరియైన గురువుల • సన్నిధి వసియించి
శిష్యులు హేతులై • జెలగుగాత
గోవిందయ్య॥ పరతత్వమునుగాంచు • ప్రౌఢిచే శిష్యులు
గురువులయాజ్ఞ చే • కూర్చుగాత
శిష్యుల గురువులు • శీఘ్రంబుగా హేతు
వరులు జేయగా • వ్రబలుగాత
హాశ్య॥ తీవ్రహేతులై • స్థిరభక్తి జరియించు
దాసుల దేవుండు • దనరుగాత

గోవింద॥ ౩॥ భవమభవములు ద్వైతము • ద్వైతములును
యుర్వి సత్తుచిత్తులులేక • యుండుగాక

30

శిష్య॥ భేదహేదంబులునుగాక • సాదరముగ
వెలుగు జోతిర్మయాకార • మలరుగాక॥

(అవనికపడును.) (అందరు నిష్క్రమింతురు.)

(శ్రీ విరాడ్బ్రహ్మర్షణమస్తు.)

14682